உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904௵ மே௴ { புத்தகம் 5.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து மூன்றாம் வருஷோற்சவம்.

நிகழும்மே௴ 24௳ மாலை 3½மணிக்கு மதுரை சேதுபதி ஹைஸ்கூல் விக்டோரியாஹாலில் இவ்வுற்சவம் கொண்டாடப் பெற்றது. இதன்பொருட்டு மதுரையிலிலுள்ள பிரபுக்களும், வித்துவான்களும், சென்னை, தஞ்சை, திரிசிரபுரம், கோயமுத்தூர். திருநெல்வேலி, முதலிய இடங்களிலுள்ள வித்துவான்கள் சிலரும் வந்து கூடினார்கள். இச்சங்கத்தின் வைஸ் பிரஸிடெண்டு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பி. எஸ். சுப்பிரமணியய்யரவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். காரியதரிசியவர்களால் அறிக்கைப்பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டது. கனம் இராமலிங்கச்செட்டியாரவர்கள், பீ. எ., கனம் கோபாலாசாரியாரவர்கள், கனம் நா. வேதாசலம்பிள்ளையவர்கள் இம்மூவரும் அறிக்கைப்பத்திரத்தால் அறிந்தவிஷயங்களைப்பற்றி வியந்துபேசி ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் ஊக்கத்தையும், வள்ளற்றன்மையையும் ஏனைக்குணங்களையும்பற்றி நன்கெடுத்துக்கூறினார்கள். அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் இவ்வெல்லாவற்றையும் பற்றி அரைமணிநேரம் செவ்விது பேசிமகிழ்வித்தார்கள். அப்பால் போனகிராப் வாத்தியப்பெட்டியால் யாவருக்கும் களிப்பூட்டப்பட்டது. சந்தனதாம்பூலாதிகளால் உபசரிக்கப் பெற்றுச்சபைகலைந்தது.

மறுதினம்காலை 8½ மணிக்கு அந்தஇடத்தில் சங்கஅங்கத்தினர்கள் கூடினார்கள். ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

அக்கிராசனம்வகித்தார்கள். தமிழில் அகராதியொன்று எழுதுவதற்கு எல்லாவித்துவான்களும் முயலவேண்டுமென்றும், இன்னின்னார் இன்னின்ன நூல்களிலுள்ள அரும்பதங்களையொழுங்குற எழுதிவரவேண்டுமெனவும் முடிவுசெய்யப்பட்டது. இவ்வருஷத்தில் நடத்தவேண்டிய பரீக்ஷைக்கு அதிகாரிகள் நியமித்தல் முதலியவற்றை ஏற்படுத்துமாறு 9 வித்துவான்கள் அடங்கிய சப்கமிட்டி ஏற்படுத்திச்சபைகலைந்தது.

அன்றுமாலை $4\frac{1}{2}$ மணிக்கு மீட்டும் சபைகூடிற்று. இச்சபையின் தோற்றச்சிறப்பைப் பின்னாட்களில் பலரும் கண்டு களிக்குமாறு புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. கனம் பி. குருராவ்அவர்கள் மொழிபெயர்த்த சாகுந்தலமும், கனம் சாமிநாத முதலியாரவர்களியற்றிய மங்கையார்க்கரசியார் சரித்திரவெண்பாவும் வாசிக்கப்பட்டன.

மூன்றுநாள்காலை $8\frac{1}{2}$ மணிக்கு சப்கமிட்டி 9 பேர்களும் கூடினார்கள். ஆங்கில கலாசாலை மாணவகர்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறைகளெல்லாம் விதித்ததுடன், நாகர் கோவிலையும் பரீக்ஷை நடத்தற்குரிய இடமாக்கினார்கள்.

மாலை 4-மணிக்கு வித்துவக்கழகம் கூடிற்று. டிஸ்திரிக்டு முன்சிபு கனம் நல்லசாமிபிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்தார்கள். யதார்த்த பாஸ்கரன் பத்திராதிபர் கனம் விச்சூர் முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியாரவர்கள் பீ. ஏ. ஆங்கிலத்தில் சர்வசமய சமரசம் என்பதைப்பற்றி யுபந்நியசித்தார்கள். மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ச. திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையவர்கள் தமிழபிவிர்த்தியைப்பற்றித் தமிழில் பிரசங்கித்தார்கள். இவ்விரு பிரசங்கங்களையும் பற்றிச் சபாநாயகர் ஆங்கிலத்தில் வியந்து பேசி முடித்தார்கள். காரியதரிசியவர்களெழுந்து எல்லாருக்கும் வந்தனோபசாரங் கூறினர். இவ்வாறாக இந்த வருஷோற்சவம் மிகச் சிறப்புடன் நிறைவேறிற்று. தமிழ்ச்சங்கம் நீடுவாழுமாறு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றாம்.

பத்திராதிபர்.

(சர்வஜன மித்திரன்)

"ஆலயம்" என்னும் சப்தார்த்தம் இன்னதென்பதூஉம் ஆலயம் இத்தனை வகுப்புடைய தென்பதூஉம், ஆலயத்தை வழிபடற்குரியார் இவரென்பதூஉம், ஆலயவணக்கமே முத்தியடைதற்குச் சிறந்த சாதனமாமென்பதூஉம், நமது பெரியோர்களாகிய ஞானிகளும் ஆலய வழிபாடுசெய்துள்ளாரென்பதூஉம், ஒரு சிறிது விளக்குவாம்.

"ஆலயம்" என்னும் சொல் "ஆ"—"லயம்" எனப்பிரிந்து பசு [ஆன்மா] வின் ஒடுக்கம் எனப்பொருடரும். தரவே ஒடுக்கத்துக்கு நிலைக்களமாயொன்று வேண்டும். அது சிவம் (பிரமம்). ஆகவே ஆன்மா சிவத்திலொடுங்குதல் [கூடஸ்த பிரமஐக்கியம்] ஆலயம் என்னுஞ் சொல்லின் உண்மைப் பொருளாமென்க.

இனி அவ்வாலயம் அண்டாலயம், பிண்டாலயம், மானதாலயம், பிரதிட்டாலயம் என நான்கு வகைத்து. இவற்றுள் அண்டாலயமாவது யாதெனின், பஞ்சபூதங்களும் ஐந்து திருமதில்கள், குண்டலினி சத்தி தூலலிங்ககோபுரம், ஆவரண சத்தி பலிபீடம், விக்ஷேபசத்தி துவஜஸ்தம்பம், ஜீவன் நந்தி, முக்குண அராகதத்துவம் சூக்குமலிங்க உட்கோபுரம், மூலமலம் துவாரபாலகர், வித்தியாதத்துவம் காரணலிங்கம், போதானந்த பரவசசாந்த ஞானக்கினியே மகாகாரணலிங்கம். நாததத்துவம் சுப்பிரமண்யர், விந்துதத்துவம் கணபதி, சுத்தவித்தை சண்டிகேசுரர், சர்வதிதிசத்தி விஷ்ணு, சர்வசிருஷ்டிசத்தி பிரமதேவர், சர்வபிராப்திசத்தி உற்சவமூர்த்தி, சர்வஞானசத்தி தெக்ஷணாமூர்த்தி, சர்வதியாகசத்தி பிக்ஷாடனமூர்த்தி, சர்வவித்தை கலைக்கியானசத்தி சரஸ்வதி, சர்வமங்களசத்தி லக்ஷ்மி, பஞ்சகிருத்திய விருத்திக்கிரம அசைவு பார்வதி. பஞ்சகிருத்திய விருத்தி லயசத்தி தியாகேசர். பஞ்சகிருத்திய ரகசியவிராட் ஈஸ்பரசத்தி நடராசர், அநாதி நித்திய சத்தி சிவஐக்கியம் சிவலிங்கம் இவையே அண்டாலயமென்க.

இனி, பிண்டாலயமாவது யாதெனின், ஐந்துவித சரீரம் அல்லது கோசம் திருமதில்கள். குண்டலினித்தானம் தூலலிங்ககோபுரம், உந்தித்தானம் பலிபீடம், இருதயத்தானம் துவஜஸ்தம்பம், கண்டத்தானம் நந்தி, வாக்குத்தானம் சூக்குமலிங்கஉட்கோபுரம், நாசித்தானம் துவாரபாலகர், நாசிகாந்தத்தானம் உள்நந்தியாகிய காரணலிங்கம், புருவமத்தித்தானம் மகாகாரணலிங்கம், இடதுநேத்திரத்தானம் சுப்பிரமணியர், வலது நேத்திரத்தானம் கணபதி, இடது காதுத்தானம் சண்டிகேசுரர்" இதற்குத்

தக்ஷணபாகம் விஷ்ணு, உத்தரபாகம் பிரமா, இதற்கும் உத்தரபாகம் உற்சவமூர்த்தி, வலது காதுத்தானம் தக்ஷணாமூர்த்தி, இதற்கு உத்தரபாகம் பிக்ஷாடனமூர்த்தி, இதற்கும் உத்தரபாகம் சரஸ்வதி, தக்ஷணபாகம் லக்ஷ்மி, மஸ்தக இடதுபாகத்தானம் பார்வதி, மஸ்தகவலதுபாகத்தானம் தியாகேசர், மஸ்தகமத்தியத்தானம் நடராஜர். பிரமரந்தரத்தானம் சிவலிங்கம்; இவ்வாறாகப் பிண்டத்தில் விளங்குவதே பிண்டாலயமாமென்க.

இனி, மானதாலயமாவதியாதெனின், திருமதில்கள், கோபுரங்கள், பலிபீடம், துவஜஸ்தம்பம், நந்தி, மூர்த்தி முதலியனவெல்லாம் மனதினுற் பாவித்துக் கொள்ளுதலாம் என்க.

இனி, பிரதிட்டா ஆலயமாவது யாதெனின், திருமதில்கள், கோபுரங்கள், பலிபீடம் துவஜஸ்தம்பம், நந்தி, உள்நந்தி, சிவலிங்கம், பார்வதி, ஏனையமூர்த்திகள், முதலியனவெல்லாம் உருவமாக மந்திரம், கிரியை பாவனைகளால் அமைக்கப்பெற்று இப்பூமியின் கண் விளங்கும் ஆலயமாம் என்க. இவ்வாலயமும் இதில் நாடோறும் நடக்கும் ஆராதனைகளும் அண்டாலய, பிண்டாலயங்கட்குக் கூறியதத்வார்த்தங்களாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் ஈண்டுவிரிக்கிற் பெருகுமென்றஞ்சி விடுத்தாம்.

இனி, இவ்வாலயங்களை வழிபடற்குரியர் யாவரெனின், ஞானிகள் அந்தர்முகத்தில் அண்டாலயத்தையும், பகிர்முகத்தில் ஏனைய ஆலயங்களையும், சித்தர்கள் அந்தர்முகத்தில் பிண்டாலயத்தையும், பகிர்முகத்தில் ஏனைய ஆலயங்களையும், யோகிகள் அந்தர்முகத்தில் மானதாலயத்தையும் பகிர்முகத்தில் பிரதிட்டா ஆலயத்தையும், கிரியைசரியையாளர்கள் அந்தர்முகத்திலும், பகிர்முகத்திலும் பிரதிட்டா ஆலயத்தையும், வழிபடற்குரியாரென்க. கிரியையாளர் செய்யும் அந்தரியாக பூசையானது யோகிகளின் வழிபாட்டையொத்ததாம்.

இனி, ஆலயவணக்கமே முத்தியடைவதற்குச் சாதனமாமென்பதை விளக்குதும். இவ்வாலயம் நான்கனுள் அண்டாலயமே வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ள ஒப்புயர்வில்லா மெய்ப்பரம்பொருளின் உண்மைநிலை. இந்நிலையை எய்துவதற்கு சித்தருக்கும், யோகியருக்கும் முறையே பிண்டாலய, மானதாலயவழிபாடு சிறந்தசாதனமாகும். அத்தகைய நிலையையுடையதாய் சர்வ உலகங்களும், சர்வ அண்டங்களும், சர்வ ஆன்மாக்களும், தனது சிதாகாச வியாபகத்தின்கண்ணே மடங்கி அடங்கிக் கிடப்ப அவற்றின்மேல் விரிந்துசென்று முடிவிடமறியப்படாத வியாபகம் உடையதாய், ஞானமங்கள சொரூபமுடையதாய், சர்வ சத்தியையுடையதாய், ஆனந்தம் நிரம்பித்ததும்பும் திப்பியசாகரமாய், பரமகருணாநிதியாய், விளங்கும் முழுமுதற்கடவுளை சிறுகிய அறிவும், சிறுகியதொழிலும், சிறுகி

யறிந்ததனையும் மறந்து மறந்து அறிதலும், மயங்கி அறிதலுமுடைய கிஞ்சிஞ்ஞராகிய ஆன்மாக்கள் (ஜீவர்கள்) உணர்ந்து உபாசித்து உய்யும்பொருட்டு ஒரோர்காலங்களில், ஒரோரிடங்களில், ஒரோரன்பருக்குக் கன்றை நினைந்துவரும் புனிற்றாப்போலவும், விறகின்கட்பிறந்த தீப்போலவும், மோரின்கட்டிரண்ட வெண்ணெய்போலவும், வித்தின்கட் பிழிந்தெடுத்த எண்ணெய்போலவும் வெளிப்பட்டு அநுக்கிரகஞ்செய்த அருட்கருணைத் திருக்கோலங்கள் எழுந்தருளப்பெற்றிருக்கும் பிரதிட்டா ஆலயத்தை வழிபடல்வேண்டும் வழிபடவே சித்தசுத்தியுண்டாம். உண்டாகவே நித்திய அநித்திய உணர்வு தோன்றி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் ஞானகுருவைத் தேட வரும். வரவே இதுகாறும் உண்ணின்றுணர்த்திய பரம்பொருளே முன்னின்றுணர்த்தக் குருவடிவாயெழுந்தருளி ஞானோபதேசத்தைச் செய்து முத்தியிற் சேர்க்கும். இவ்வாலயவழிபாடு சித்தசுத்தியைத்தருமென்றல் யாங்ஙனமெனின்; ஆலயத்துட்சென்று பிராகாரம்வருதல் சரீரங்களைக் கடந்ததாகவும், பலிபீடம் துவஜஸ்தம்பம், நந்தி இவைகளை வணங்கி உட்செல்லல் ஆவரண, விக்ஷேபம், பசுத்துவமாதியவற்றைக் கடந்ததாகவும் சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குதல் ஆன்மா சிவத்துடன் லயமானதாகவும் கருதி வழிபடுதலாமென்க. இவ்வுண்மையை யறியாது வழிபடினும் சர்க்கரை என்பது அறியாது நாவிலிட்டாலும் தித்திக்கல் ஒருதலையேபோல சிவபுண்ணியமுண்டாம். உண்டாகவே முத்தியடைவார்க்குரிய உத்தமகுணங்களெல்லாம் ஒருசேரவரும். வரவே மேற்சொல்லிய சித்தசுத்திமுதலியனவந்து ஞானகுருவை அடையப்பெறுவன். இதுபற்றியே

“மூர்த்தி தலந்தீர்த்த முறையாய்த்தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொல்லச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

எனத்தாயுமான சுவாமிகளும், .

“சரியை கிரியாயோகப்பதத்தின் முற்றிச்
சாதனங்க ணிறைந்தவர்க்கே சாற்றல்வேண்டும்” எனவும்,

“சிங்காமலிதுதனை நீ தெளிவளவும் நாலுபுயத்தேவையேத்து”

எனவும் ஞானவாசிட்டத்தினும்,

“பத்திபுரியின் மூவடிவிற் பண்டார் வினைகள் சமமாகும்”

என மகாராஜ துறவினும்,

“ஆலயந்தொழுவது சாலவுநன்று”

என ஔவைப்பிராட்டியாரும்,

“தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன்கோயிற்
றலமலகிட்டிலகு திருமெழுக்குஞ்சாத்தி”

எனச்சிவஞானசித்தியாரினும் கூறியவாறுகாண்க. இன்னோரன்ன பிரமாணங்களின்னும்பலவுள. அவை விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

இனி, ஞானத்தை அடைய விரும்புஞ் சாதகரன்றி அடைந்துள்ள ஞானிகட்கும் இப்பிரதிட்டா ஆலயவணக்கம் வேண்டற்பாலதே. எற்றுக்கெனின்; பிரமவித்து, பிரமவரன், பிரமவரியான், பிரமவரிட்டன் என முத்தர்கள் நால்வகையினர். இவருள் பிரமவரிட்டனாகிய பரமுத்தனுக்கு எவ்வாற்றானும் பாஹ்யவுணர்ச்சிநிகழ்வதில்லை. ஜீவன்முத்தராகிய ஏனைய மூவர்கட்கும் உடம்புளதாகலின் அதுநிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பைப்பற்றி நிற்றலான் அஃதவர்க்கு ஒரோவழிவாசனைவயத்தான் இங்குளிவாங்குங்கலம்போலவந்து தாக்கும். அவ்வழிப் பிற்செயாதநுபவிப்பதின்றாகலின் அதுசார்வாக விருப்பு, வெறுப்புகளுளவாம். அவையுளவாகவே பரமேபார்த்திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய ஏகதேசப்பொருள் காட்சிப்படும். படவே அவற்றைச்சுட்டியறிவதாகிய விபரீத வுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்து பிறவிக்கு வித்தாம். இவ்வாறு விருப்பு, வெறுப்பு ஏகதேசப்பொருள் காட்சி, விபரீத உணர்வு ஆகிய மூன்றும் அறிவற்றம்பார்த்து இம்முறையானே வந்துதலைப்படும். இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வை இழப்பித்தலின் மெஞ்ஞானிக்காகா. எனவே ஞானிகளுக்கும் புறத்துச்செயல் நிகழ்ந்துழி அச்செயல் ஞானகாவதாகச் சொல்லப்பட்ட பிரதிட்டா ஆலய வழிபாட்டினிகழச்செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம்செய்வார்க்கு வாசனைபற்றி நிகழுங்குற்றங்கள் வந்து தாக்காது. இதுபற்றியே
'ஆலயந்தானு மரனெனத்தொழுமே'

என சிவஞானபோதத்திலும், "வாசனாக்ஷயத்திற்குப் பிரதிகூலவாசனையின் பழக்கஞ்சாதன" மென சீவன்முத்திப்பிரகரணத்தினும் கூறியவாறு காண்க. மேற்கூறியவழிபாடு சீவன்முத்தர்க்குத் தாமே யுளவாமிலக்கணமாதலின் விதியாக வைத்தோதியதெற்றுக்கெனின்! உயிர்க்குயிராகிய முதல்வன் உயிர்ப்பொருள், உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினும் கலப்பானதுவது தானாகியும் பொருண்மையா லல்லனாகியும், நிற்பனாகலான் அதுவதுதானாய்க் காணுங்காட்சிபற்றி எய்தியவழிபாடு அல்லனாய் நிற்றலைக்காணுங் காலெய்தாது. அவ்வழியும் எய்துவிக்க ஆலயவழிபாடு இன்றியமையாது, வேண்டற்பாலதாதலின்என்க. இங்ஙனம் ஞானம் வருவதற்கும், வந்தபின் சலியாது நிறுத்துவதற்கும் பிரதிட்டா ஆலயவழிபாடு ஞானிகட்கும், ஏனையோர்க்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுஞ்சிறந்த சாதனமாம்

இனி நமது பெரியோர்களாகிய ஞானிகளும் ஆலயவழிபாடு செய்துள்ளார்களென்பதை விளக்குதும். பசுவினது சரீரமுற்றும் நிறைந்துள்ள பால் கறப்பார்க்கு முலைக்காம்பின் வழித்தாய்ச் சுரத்தல் போல உலகமுற்றும் நிறைந்த சிவம் வழிபடுவார்க்குப் பிரதிஷ்டா மூர்த்தியின் வழித்தாய் அருள் செய்யுமென்பது சுருதி, யுக்தி, அநுபவப் பிரமாணங்களால் நிறுத்

தப்படுவதொன்றும். இன்னோரன்னவற்றானன்றே ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தராகிய பரமாசாரிய மூர்த்திகள், ஸ்ரீ பட்டினத்து அடிகள் முதலிய சிவஞானச் செல்வர்களெல்லாம் பிரதிட்டா ஆலயங்கடோறும் சென்று பாடியாடித் துதித்து வழிபடுவாராயினர். இன்னும் வேதாந்தத்துக்கு முதலாசிரியராகிய ஸ்ரீ ஆதிசங்கராசாரியஸ்வாமிகளும் சந்திர மௌலீசுரரை வைத்துப் பூசை செய்ததூஉம், மற்றும் பிரதிட்டா ஆலயங்கடோறுஞ் சென்று வழிபாடியற்றியதூஉம், அப்பரம் பரையிலுள்ளார் இன்னும் அங்ஙனம் வழிபாடு செய்து வருவதூஉம், உலகப்பிரசித்தமானதன்றே. இன்னும் கொங்கணர் தாஞ்செய்த கடைக்காண்டம ஐநூறில்

"—பூசிப்பார்பொற் றகட்டில் விக்கிரகத்தில்
பூமேருகொண்ட கையில் சாளக்கிராமம்,
பூசிப்பாரிதற்கெல்லா மனமுரைத்தால்
புகட்டலாம் புருவமையம் புகட்டலாமே"

என்று கூறியுள்ளாராதலின் அவர்க்கும் இயந்திர பூசை, விக்கிரக பூசை, சாளக்கிராம பூசை உடன்பாடென்பது பெற்றாம். அம்மட்டோ இப்பூசைகளில் மனம்உரைத்தார்க்கே பிண்டாலய வழிபாடு கூறல் வேண்டுமென்பதூஉம் குறிப்பித்துள்ளார். இனி அகத்திய மகா முனிவர்பால் ஹாலாஸ்ய மகாத்மியங்கேட்ட வசிட்டாதி முனிவர்கள் கூடற்பிரானையர்ச்சித்து வழிபடற்காசையுடையோமென்ன அதற்கு அகத்திய மகா முனிவர் மகிழ்ந்து அவரோடு தென்றிசை நோக்கி எழுந்து வருமார்க்கத்திலுள்ள பல சிவாலய வழிபாடு செய்து கூடற் க்ஷேத்திரத்தையடைந்து ஆலய வழிபாடு செய்தமையைத் திருவிளையாடற் புராணம் அருச்சனைப்படலத்துள்ள அடியில் வருஞ்செய்யுட்களானும், ஏனைய செய்யுட்களானும் தேறுக. அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

"கோட்டஞ்சிலை குனித்தகூடற்பிரானுடல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்ப நறுமலர் தூஉய்க்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்களியாங்களென வோதினர் மெய்த்தவரே."

"என்றவறவோரெதிரே முகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறு முனிவன் கூறுவா
னன்று முனிகாளிதனை நானுள்ளத் தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந்தீரென்றான் பின்னும் வியந்தோதுவான்."

"அஞ்செவியினூறுபடக் கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப் போயர்ச்சித்து
நெஞ்ச நெகக்கண்டு வினையாவழி நினைந்து
வஞ்சவினை வேர்களைவான் வம்மின்களென்றானே."

அன்றியும் கல்வி யில்லாத ஒருவனுக்கு அதைக் கற்பிக்கத் தொடங்குகையில் அவனுக்கு முதலில் அக்ஷராப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்விக்குங்கால் முதல் அந்த அக்ஷரங்களை எழுதிக் காட்டிப் பின்பு உச்சரித்துக்காட்டல் வேண்டும். கண்ணினாலே பார்த்தும், வாயினாலே உச்சரித்தும் அறிந்துகொண்ட எழுத்தையே பின்பு மனதிற் பதித்துக்கொண்டு ஒருவன் அநுஸந்திக்கிறான். கண்வாய்களுக்கு அது விஷயமாகாதபோது மனதுக்கும் விஷயமாகாது. கண்ணுக்கு விஷயமானதை வரிவடிவென்றும், வாக்குக்கு விஷயமானதை ஒலி வடிவென்றும், மனதுக்கு விஷயமானதைத் தியான வடிவென்றும் அறிந்த அக்ஷர லக்ஷணத்தை அங்கீகரிக்குமாபோல பரனை விக்கிரகமாகத் தெரிசிப்பது சொரூப ஆராதனமென்றும், சந்திரசேகராதி மூர்த்தங்களைப் புகழ்வது நாமார்த்த வைபவமென்றும், அவனது சொரூப வாணங்களையும் அவனது நாம வைபவங்களையும் உள்ளத்திற் கொண்டு மகிழ்வது தியான வைபவமென்றும் அங்கீகரித்து மேலோரனுஷ்டித்து வருகின்றார்கள். எழுத்தினது வரி வடிவை வேண்டாத போது அதனது தியான வடிவு கைகூடாது; அதுபோல பரனது விக்கிரக வடிவை வேண்டாதபோது அவனது தியான வடிவு கைகூடாது. இன்னும் ஆங்கில நாட்டுப் பிரதம பண்டிதராயிருந்த மாக்ஸ் மூலர் ஜர்மானிய தொழிற்சாலை சிதர் துண்டுகள் முதற் புத்தகம் (Chips from a German work-shop Vol. 1.) முகவுரையில் பரதகண்டத்துள் தழுவப்படும் விக்கிரகாராதனையும் வேறே. ரோம் முதலிய தேசங்களில் தழுவப்படும் விக்கிரகாராதனையும் வேறே. முன்னையதிற் பரமான்மாவின் சரீரங்களாக வணங்கப்படுகின்றன; பின்னையதில் விக்கிரகங்களே அவ்வாறு வணங்கப்படுகின்றன. இங்ஙனமாயின் இந்து மக்களை நாம் குறை கூறுதலென்னை? என்னும் பொருள் தருமாறு எழுதுவாராயினர். இவை போன்ற பிரமாணங்களின்னும் பலவுள. அவற்றை யாம் பின்னரெழுதும் "விக்கிரகாராதனம்" என்னும் விஷயத்திற் கண்டுதெளிக.

இது காறுங் கூறிய வாற்றாற் போந்த தொகைப் பொருளாவன:— அண்டாலயம், பிண்டாலயம், மானதாலயம், பிரதிட்டா ஆலயம் என நான்கினுள் அண்டாலயமே பரம்பொருளின் மெய்ந் நிலையமென்பதூஉம். ஏனைய மூன்று ஆலயங்களும் இது வருவதற்குச் சாதனமென்பதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஞானம் வருவதற்கும், வந்தபின் சலியாது நிற்றற்கும் பிரதிட்டா ஆலய வழிபாடு சிறந்த சாதனமென்பதூஉம், இவ்வாலய வழிபாடு ஞானிகளுஞ் செய்துள்ளாரென்பதூஉமென்க. சுபம்!

பொ. மு. முத்தயபிள்ளை.

சப்காரியதரிசி,

சைவசித்தாந்தசபை, மேலவூர், தூத்துக்குடி.

மனிதனது எழுகூறு.

இவ்வுண்மையை "இறந்தபின் வெளிவந்த மனிதர்" என்னும் நூலில் கூறியிருக்கும் எமிலிஸாகீ என்பவளது விருத்தாந்தம் நன்கு விளக்கும்.

மாணுக்கர்களுக்கு புத்தகவித்தையுடன்கூட நல்லொழுக்கமும், நற்சிந்தையும், நற்புத்தியும் நற்குண சம்பத்தும், மனோதிடமும் படியவேண்டுமானல் அவர்கள் எப்பொழுதும் உபாத்தியாயர்களுடைய மேற்பார்வையிலும் சவரக்ஷணையிலும் இருந்து வாசிக்கும் காலத்தில் வாசித்தும் விளையாடுங்காலத்தில் அவர்களுடன் விளையாடியும் போஜனத்தின்போது அவர்களுடனிருந்து போஜனமுஞ்செய்தல் வேண்டுமென்று மேனுடுகளில் இதற்குத்தகுந்தபடி மாணுக்கர்களும் உபாத்தியாயர்களும் வசிக்கவும் படிக்கவும் ஒரேயிடமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு "போர்டிங்ஸ்கூல்" (Boarding School) என்று பெயர். இப்பள்ளிக்கூடங்களில் தாய் தகப்பன்மார்கள் பிள்ளைகளையனுப்பி அவர்கள் படிப்புக்கும் உணவுக்கும் உடைக்கும் வேண்டிய திரவியம் பள்ளிக்கூட அதிகாரிகளுக்குக் கட்டிவிடுவார்கள். பெண்களுக்கும் இவ்விதப்பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டு. அவைகளில் உபாத்திகளெல்லாம் பெண்களேதாமிருப்பார்கள். 1845ம் வருஷத்தில் இப்படிப்பட்ட பெண்பள்ளிக்கூடம் ஒன்று லிவோனியா என்னும் ஊரில் இருந்தது. இப்பள்ளிக்கூடத்தில் 42 பெண்கள் வாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் பிரபுவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதில் உதவி உபாத்திகளில் ஒருவள் எமிலிஸாகீ என்பவள். அவள் வயது 32 தேகசவுக்கியம்பொருந்தியவள். ஆனல் மிகவும் கூச்சமுள்ளவள். அவள் பள்ளிக்கூடத்து வேலையிலமர்ந்து சில வாரங்களுக்கப்புறம் அவளிடத்தில் நிகழும் ஒரு விநோதம் வெளியாயிற்று. ஒரு பெண் இவ்வுபாத்தியை ஒரு விடத்தில் கண்டதாகச் சொன்னதும் இன்னொருபெண் அதேகாலத்தில் அவளை வேறு இடத்தில் கண்டதாகச்சொல்லுவாள். ஒருநாள், பள்ளிப் பெண்கள் எல்லாம் திடீரென ஒரேசாயல் பொருந்தி ஒரேவிதமான அங்கசேஷ்டைகள் செய்யும் இரண்டு எமிலிஸாகீ ரூபங்களைக்கண்டார்கள். ஆனல் ஒரு வித்தியாசமாத்திரங் காணப்பட்டது. ஒரு உருவம் கையில் "சாக்பென்ஸில்" (Chalk Pencil) என்னும் சீமைச்சுண்ண எழுதுகோல்பற்றியிருந்தது மற்றதில் இல்லை. வேறொருகாலத்தில் "ராங்கல்" (Wrangel) என்னும் பிள்ளை உடையணிந்துகொள்ள எமிலிஸாகீ பின்னல் முதுகு பக்கம் உடுப்பின் கொளுவிகளைப் பூட்டிக்கொண்டிருந்தாள். இச்சிறியள் திரும்பி கண்ணுடியைப்பார்த்தபோது அதில் இரண்டு எமிலிஸாகீகள் பின்

ஞல்நின்று கொருவிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு பயந்து மூர்ச்சையடைந்து விழுந்துவிட்டாள். சிலவேலைகளில் இந்த உபாத்தி மேஜையின்மேல் அந் நாட்டார்வழக்கப்படி உணவுகளைவைத்து குரிச்சியிலுட்கார்ந்து அவள் சாப் பிடும்போது அவயவங்களிலுண்டாகும் அசைவுகளைப்போலவே அவளது நுண்பூதவுடல் குரிச்சிக்கும் பின்புறம்நின்று பாவனை காட்டும். ஆனல் நுண்பூதச்சாயலின் கைகளில் கத்தியாவது முள்ளாவது இருக்கிறதில்லை. சிலகாலங்களில் எமிலிஸாகீ குரிச்சியிலிருந்தெழுந்திருந்தால் அவள் நுண் பூதச்சாயல் உட்காந்தேயிருக்கும். ஒருநாள் எமிலிஸாகீ வியாதியுடன் படுத்திருந்தபோது ''ராங்கல்' (Wrangel) என்னும் பெண் அவள் பக்க லிருந்து அவளுக்கு ஏதோ படித்துக்கொண்டிருந்தாள். திடீரென எமிலி விளர்த்தும் விறைத்தும் சற்றுநேரத்திற்குள் மூர்ச்சைபோய்விடுவள்போல் காணப்பட்டாள். "ராங்கல்" என்னும் பெண் தேகத்துக்கு அதிக வருத்த மாயிருக்கிறதோ வென்றுகேட்டாள். எமிலி இல்லையென்றனள். ஆனல் அவள் தொனியானது மிகவும் மெலிந்திருந்தது. சிலவினடிகளுக்கப்புறம் எமிலியின் நுண்பூதச்சாயல் அந்த அறையில் மேலும் கீழும் உலாத்திக் கொண்டிருக்க "ராங்கல்" தெளிவாய்ப்பார்த்தாள்.

ஒருநாள் அந்தப்பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள நாற்பத்திரண்டு பெண் மாணக் கர்களும் ஒரு அறையிலிருந்து சித்திரத்தையல் வேலை செய்துக்கொண்டிருந் தார்கள். அந்த அறையின் நான்கு வாசல்களும் எதிரில் பூந்தோட்டத்தை நோக்கியிருந்தன. இந்தத் தோட்டத்தில் அப்பொழுது எமிலி புஷ்பங்கள் கொய்து கொண்டிருக்க மாணக்கர்கள் கண்டார்கள். அதே காலத்தில் அந்த அறையிலிருந்த சாய்ப்புக்குரிச்சியில் அவள் இருப்பதாகவும் தெரிந்தது. மாணக்கர்கள் உடனே மறுபடியும் தோட்டத்தை நோக்கினர்கள். அவ டத்திலும் எமிலியைக்கண்டார்கள். ஆனல் தோட்டத்தில் எமிலியின் மிகவுந் தளர்ந்த நடையையும் அவள் ஏதோ வருத்தப்படும் சாயலையும் மாணக்கர்கள் கண்டார்கள். அதாவது அவள் சோம்பலாயும் தெளிவற் றும் மிகவுங்களைத்தவள் போலும் காணப்பட்டாள். மாணக்கர்களில் மிக வுந் தைரியமான இருவர்கள் அவடம் சென்று அந்த எமிலியின் சாயா ரூபத்தைத் தொட்டுப்பார்க்க முயன்றார்கள். அந்த ரூபத்தில் சற்று தடை தட்டுவதாக உணர்ச்சிக்குத் தெரிந்தது. ஒரு மஸ்லின் என்னும் துணியைத் தொட்டால் கைக்கு எப்படியிருக்குமோ அப்படி யிருந்ததென்று அவர்கள் ஒப்பிட்டுச் சொன்னர்கள். அவர்களில் ஒரு பெண் அந்த ரூபத்தின் ஒரு பாகத்தில் புகுந்து சென்றனள். அவள் புகுந்து போனபிறகும் சற்று நேரம் அந்தச் சாயாரூபம் அப்படியே கலையாமல் இருந்து பின்னல் படிப்படி யாய் கரைந்து போனது போல் போய் விட்டது. எமிலி அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் உபாத்தியாயிருந்தவரை அதாவது ஒன்றரை வருஷமும் இம்

மாதிரி தோற்றங்கள் மாணுக்கர்கள் கண்டுகொண்டேயிருந்தார்கள். மேலும் நுண்பூதச் சாயல் எவ்வளவு தெளிவாயும் தொடுவதற்கு மொத்தமாயும் இருந்ததோ அவ்வளவுக்குத் திண்பூதவுடலானது மெலிந்து களைத்துத் தளர்ந்து சோர்ந்தும் வருத்தமடைந்தும் இருந்தது என்று நன்ருகக் கவனிக்கப் பட்டது. இதற்கு மாருக நுண்பூதச்சாயலின் தோற்றம் பலயீனமான போது திண்பூதவுடலுக்குப் பலம் வந்தது. எமிலி தன் நுண்பூதச்சாயல் இப்படி வெளி வருவதை உணர்ந்ததில்லை. மற்றவர்கள் சொல்லத்தான் அவளுக்குத்தெரியும். எமிலியில் நிகழுந் தோற்றங்கள் மாணுக்கர்களின் பந்துக்களும் தாய் தகப்பன்மார்களும் கேட்டுப்பயந்து தங்கள் பிள்ளைகளை நிறுத்திக்கொண்டார்கள். பள்ளிக்கூடமும் ஒன்றரை வருஷத்தில் கலைந்து போய் விட்டது.

இக்காக்ஷி புதுமையாயினும் யோக சாஸ்திர ஆராய்ச்சியுள்ளவனுக்கு புதுமையேயன்று. திண்பூதவுடலின் ஜீவகளை அல்லது உயிர்க்களைக்கு நுண்பூதச்சாயலானது உபாதி அல்லது வாகனம் என்றும் நுண்பூதச்சாயல் திண்பூதவுடலை விட்டு அரைகுறையாய்ப் பிரிந்தாலும் கூட திண்பூத அணுக்கள் மேல் ஆடும் ஜீவகளையின் சக்தி அல்லது வேகம் குறைந்து போகும் என்றும் அவனுக்குத்தெரியுமாதலால் அவனுக்கு இவ்விதத்தோற்றங்கள் கலவரத்தைக்கொடாமல் பூரணதெளிவைக் கொடுக்கும்.

பிரவோர்ஸ்ட் பார்ப்பினி (Secress of Prevorst) முதலியவர்களைப் போன்ற தெளிநோக்கர்கள் கை கால் முதலியஉறுப்புகள் அறுபட்டுப்போன மனிதர்களின் உடலில் அந்தந்தஸ்தானத்தில் நுண்பூதக் கை கால் முதலிய உறுப்புகள் சேர்ந்திருப்பதைத் தாங்கள் பார்ப்பதாகச் சொல்லுகிருர்கள். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி டிஆஷியர் (D' Assier) பின் வருமாறு சொல்லுகிருர்.

" சுகரணவாதப்படிப்பில் நான் முழுகியிருந்தபொழுது ஒருநூதனமான காரியம் அடிக்கடி எனக்குத் தட்டுப்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது. கையாவது காலாவது இழந்த மனிதன் விரல்களில்லாதிருக்கவும் விரல்கள் நுனியில் சில உணர்ச்சிகள் உணரும்படி சில வேலைகளில் உண்டாகின்றது. இதற்குச் சுகரணவாதிகள் அம்மனிதன் உணர்ச்சியாவது ஞாபகமாவது தலை கீழாய் மாறிப்போய் விட்டது என்று ஒரு சித்தாந்தத்தை வருவித்துக் கொண்டு அப்பால் தறிபட்ட முண்டத்தில் உள்ள நாடி மாத்திரம் தாக்கப்பட்டிருக்கவும் அம்மனிதனது விபரீதப்பட்ட உணர்ச்சியும் ஞாபகமும் கையிலும் காலிலும் உணர்ச்சியிருப்பதாக எண்ணும்படி செய்விக்கின்றதென்று சொல்லி இந்த நூதனத்திற்குப்பரிகாரஞ்செய்கிருர்கள். இப்படி விளக்கஞ்

சொல்வது வேதனைப்பட்டு வற்புறுத்திக்கொள்ளும் விளக்கமே யென்று எனக்கு எப்பொழுதும் தோன்றிற்று. அவ்விளககம் எனக்குத் திருப்தி கொடுக்கவே கிடையாது. மனிதன் இரண்டாய்ப் பிரியும்படியான தோற்றங்களை நான் பின்னால் ஆராய்ச்சி செய்தபொழுது, கை கால் தறிபட்ட மனிதர்களுக்குண்டான உணர்ச்சியின் விஷயம் என் மனதில் மறுபடி உதித்தது. நுண்பூதவுடல் மிகவும் நுட்பமாய் ஆகாயத்தைப் போன்றால் கத்தியினால் அறுபடாமல் தப்பித்துக்கொண்டு அவயவங்கள் அவ்வுடலில் பூரணமாயிருக்கவும் திண்பூதவுடல் உறுப்புகள் மாத்திரம் அறுபட்டன ஆகையால் நுண்பூதவுடலின் கை கால் விரல் நுனிகளின் உண்டாகும் உணர்ச்சியைத்தான் கை கால் இழந்த மனிதன் உணர்ந்தான் என்று சொல்வது நேராயும் சுளுவாயும் இருக்கிறதல்லவா என்று நான் எனக்குள்ளே கேட்டுக் கொண்டேன்."

[இன்னும்வரும்.]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மேனாட்டுக் கவலஞானம்.

21. நிறை அளத்தல் தராசு.

ஒவ்வொரு பலசரக்குக் கடைகளிலும் நாம்காணும் தராசு இவ்விதக்கருவியாம். துலை, தூக்கு, நிறைகருவி, கோல், என்றும் தராசுக்குப்பெயருண்டு, சாதாரணதராசின் பல பாகங்களாவன. முதலில் ஒரு நீண்டகோலிருக்கிறது. இது மரத்தினாலாவது உலோகங்கள் யாதாயினும் ஒன்றினாலாவது செய்யப்பட்டிருக்கும். இதற்குத்துலாக்கோல் என்றுபெயர். இந்த துலாக்கோல் மத்தியில் ஒருமுளை அல்லது ஆணிமேல் நின்று மேலும்கீழும் சுலபமாய் ஆடும். அல்லது கோலின் மையத்தில் உள்ள ஒருதுளைக்குள் ஒருமுளையில்முடிச்சுள்ளகயர் சென்று அந்தக்கோல் அந்தமுடிச்சின்மேல் நின்றும் மேலும் கீழும் ஆடும். இந்தமுளை அல்லது ஆணிக்கு சுளியாணி,முளையாணி, முள், முனை, நா, சூசி, யென்றுசொல்லுவார்கள். இங்கிலீஷில் பிவட் (Pivot) என்பார்கள். துலாக்கோலின் இரண்டுநுனிகளினின்றும் இரண்டு தட்டங்கள்தொங்கும். இவ்விரண்டுதட்டங்

களிலும் ஒன்றுமில்லாவிடின் துலாக்கோலானது நேராய் ஒத்துநிற்கும் அதாவது சமநிலையாய் நிற்கும். ஆனால் ஒரு தட்டத்தில் கனமுள்ள ஒரு பொருளை வைத்தால் அந்தத்தட்டம் கீழும் மற்றத் தட்டம் மேலும் போகும். மேலேசென்ற வெறுந் தட்டத்தை இழுத்தாலும் அல்லது விரல்வைத்து அழுத்தினாலும் அது கீழே வரும். இவ்விதமாய் துலாக்கோலை சமநிலைக்குக்கொண்டுவரலாம். நாம் ஒரு தட்டத்தில் வைத்த பொருளின் கனம் அதிகமாக ஆக வெறுந்தட்டத்தைத்தள்ளும் பிரயாசம் அதிகமாகின்றது. ஒரு ரூபாயைவைத்தால் மற்றத் தட்டத்தை விரலினால் வெகுசுளுவாய்த்தள்ளி துலாக்கோலை நேராக்கலாம். நூறுரூபாய் வைத்தால் நாம் அதிகபலம் செலுத்தவேண்டும். ஆயிரம் ரூபாயிருந்தால் இன்னும் அதிக பலம் உபயோகப்படுத்தல்வேணடும். இலக்ஷம் ரூபாய் வைத்தால் மற்றத்தட்டத்தைத்தள்ளவே முடிகிறதில்லை. வெறுந்தட்டத்தை இப்படிக்கையினால் அழுத்தி துலாக்கோலை சமப்படுத்துவதற்குப்பதிலாக அதிலும் மற்றத்தட்டத்திலுள்ள பொருளின் கனத்துக்குச்சரியான கனமுள்ள பொருளைவைத்தாலும் துலக்கோல் சமநிலையடையும். இதன் அருத்தம் என்னவெனில் ஒருதட்டம் பூமியின் மையத்தை நோக்கிச்செல்ல எவ்வளவு நாடுகின்றதோ அவ்வளவே மற்றதட்டமும் பூமிமையத்தை நோக்கிச்செல்ல நாடுகின்ற தென்பதையாம். ஒன்றுகீழே போகமுயலும் பொழுது மற்றதை மேலேதள்ளுகின்றது. இது போலவே மற்றதும் கீழே செல்லமுயலும் பொழுது முன் தட்டத்தை மேலே தள்ளுகின்றது.

ஆகையால் ஒவ்வொன்றும் பூமி மையத்தை நோக்கிச் செல்ல முயல்வதில் மற்றதை அதே விசையாய் மேலே தள்ளுவதினால் ஒன்றின் விசை மற்றதின் விசையை யடித்து விடுகின்றது. அதனால் இரண்டும் சமநிலையில் இருக்கின்றன. சமபலமுள்ள இரண்டு சிறுவர்கள் எதிர் எதிராய் இழுத்துக் கொண்டால் இருவர் இழுப்பின் விசையும் சமமாயிருக்கும் வரை இருவரும் தாங்களிருந்த இடத்தை விட்டு அசையவே

மாட்டார்கள். ஆனால் ஒருவன் பக்கத்தில் கொஞ்சமேனும் பலம் அதிகப்பட்டால் அவன் மற்றவனை இழுத்து விடுவான். தராசின் இரண்டு தட்டங்களும் இச்சிறுவர்களைப்போல் செயல் செய்கின்றன.

22. சீர்கள் எல்லாம் ஒன்றுயிருக்க ஒரே காத்திரமுள்ள நீரின் இடை எப்பொழுதும் ஒன்றே.

இங்கிலீஷ் ஷாப்புகளில் திராவகம் முதலியவையளக்கிற தற்காக சிறிதும்பெரிதுமாய்ப் பல கோடுகள் வரைந்து அக் கோடுகளுக்கு நேராக இன்ன அளவைக் குறிக்கும் கோடுகள் என்று தெரிவதற்காக கால், அரை, முக்கால், ஒன்று இரண்டு முதலிய எண்ணங்கள் எழுதியிருக்கும் பளிங்குக் கிண்ணங்கள் காணலாம். இக்கிண்ணங்களுக்கு பகுப்பு வரைந்த அளவு கிண்ண ங்கள் என்று பெயர். இக்கிண்ணங்கள் இரண்டு எடுத்து ஒரு தட்டத்தில் ஒன்றும் மற்றத்தட்டத்தில் ஒன்றும் வைத்து துலாக் கோல் சமநிலையாயிருக்கும்படி இடை கட்டிக்கொள்வோம். தராசு நுட்பமானதாயிருந்தால் ஒரு கிண்ணத்தில் ஒரு துளி நீர் விட்டாலுங்கூட அந்தத் தட்டம் கீழ் நோக்கும். அதாவது அந்த ஒரு துளி நீருக்கும் நிறை அல்லது கனம் இருக்கின்றது என்று தெரிவிக்கின்றது. இவ்விரண்டு கிண்ணங்களிலும் பகு ப்பு வரைகள் சரியாய் வரையப்பட்டிருந்தால் ஒரு கிண்ணத்தில் எந்தப் பகுப்பு வரை மட்டும் நீர் விடுகிறோமோ அந்த இலக்க முள்ள பகுப்பு வரை மட்டுமே மற்றக்கிண்ணத்திலும் துலாக் கோல் சமநிலையாயிருப்பதற்கு நீர் விடவேண்டும். இதன் அருத்தம் என்னவெனில் ஒரே பருமம் அல்லது காத்திரம் உள்ள நீர் ஒரே சீரில் எப்பொழுதும் ஒரே நிறையாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

ஒரு பொருள் எவ்வளவு இடங்கொள்ளுகின்றதோ அது அப்பொருளின் காத்திரத்தைக் குறிக்கின்றது. உதாரணமாக ஒரு பொருள் ஒரு அடி நீளமும் ஒரு அடி அகலமும் ஒரு அடி உயரமுமிருந்தால் அப்பொருள் எடுத்துக்கொள்ளும் இடமா னது $1 \times 1 \times 1 = 1$ கன அடியாம். ஒரு பொருளின் நீளம் அகலம் உயரம் இவைகளைப் பெருக்கினுல் அப்பொருள்

கொள்ளுமிடம் அல்லது காத்திரம் கிடைக்கும். அதன் நிறை அல்லது கனம் வேறு. அது பூமி மையத்தை நோக்கிச் செல்ல முயலுவதால் அது கீழ் நோக்கிச் செலுத்தும் வேகம் அதன் கனத்தைக்குறிக்கும். ஒரு பொருளின் காத்திரம் எவ்விதமாய் மாறினும் அதன் கனம் மாருது.

முன்னமே 18 இலக்கமிட்ட பகுப்பில் பொருள்கள் ஒன்று ஒன்றை நோக்கி அவைகளிலுள்ள தத்துவமொத்தம் அல்லது பிரமாணங்களுக்கு விலோமவிதமான வேகத்துடன் செல்லு கின்றனவென்று சொன்னேம். ஆனல் தத்துவப்பிரமாணத்தை அளக்கும் விதம் எப்படி? ஒருபொருளின் காத்திரத்தை ஒட்டி அதன் தத்துவப்பிரமாணத்தைத் தீர்மானிக்கிறதா? அல்லது அந்தப்பொருளின் நிறையை ஒட்டி அதன் தத்துவமொத்தத் தைத் தீர்மானிக்கிறதா? பொருள்களின் காத்திரங்கள் அப் பொருள்களின்மேல் மற்றப்பொருள்கள் செலுத்தும் அமுக் கங்களினுலும் முக்கியமாய் சீதோஷ்ணநிலைமைகளினுலும் இடை விடாமல் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றனவென்று நாம் சடிதியில் பின்பு தெரிவோம்.

ஆனல் பூமியின் மேற்பரப்பின் ஒரே இடத்தில் ஒரு பொரு ளின் நிறையானது எப்பொழுதும் மாருமல் ஒரே நிலையாயிருக் கின்றது என்று நாம் சோதனைகளினுல்காண்போம். ஆகை யால் பொருள்களின் நிறையையே அப்பொருள்களின் தத்துவ மொத்த அளவைக்காட்டும் குறியாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இதனுல் நிறைமாருமலிருக்கவும் ஒரு பொருளின் காத்திரமதிகமாக ஆக அதன் காத்திரத்திற்குப் பிரமாணவிதப் படி தத்துவம் குறைகிறதென்றும் காத்திரம் சிறுகச் சிறுகத் தத்துவச்செறிவு அதிகமாகிறதென்றும் பெறப்படுகின்றது. ஒருகன அடிகாத்திரமுள்ள ஒரு பொருள் ஒரு வீசை நிறை யுள்ளதானுல் பலவிதங்களினுல் அதன் காத்திரம் 2 கன அடி யாக பெரிதாயினும் அல்லது அரைகன அடியாகச் சிறிதாயி னும் நிறை ஒரு வீசையாகவேயிருக்கும். இரண்டுகன அடியாகப் பெருத்ததினின்றும் அரைக்கன அடியாகச் சிறுத்ததினின்றும்

கால்கன அடியெடுத்துங்கொண்டுபார்த்தால் அவைகளின் தத்துவச்செறிவின் வித்தியாசம்தெரியும். ஒன்று அரைக்கால் வீசையாயும் மற்றொன்று அரைவீசையாகவுமிருக்கும். ஒரு பொருளின் காத்திரத்திற்கும் நிறைக்கும் உள்ள தாம் அப்பொருளின் செறிவு அல்லது திண்மையைக்குறிக்கும்

உலகத்திலுள்ள பலபொருள்களும் அவையவைகளுக்குத் தகுந்தபடி பலவிதமாய்த் திண்மைகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. உதாரணமாக 1000 கனஅடிகாத்திரமுள்ள பஞ்சும், நீரும், இரும்பும், ஈயமும், பித்தளையும், வெவ்வேறு நிறையாயிருக்கும். பஞ்சு மிகவும் குறைந்த நிறையுள்ளதாயிருக்கும். 1000 கன அடியுள்ள பஞ்சை ஒருதராசுத்தட்டில் வைத்தால் சமன் செய்ய மற்றத்தட்டில் 100 கனஅடிகாத்திரமுள்ள நீராவது 10 கனஅடிகாத்திரமுள்ள இரும்பாவது வைத்தால் போதுமானதாயிருக்கும். இதனல் இரும்பில் உள்ள தத்துவச்செறிவு அல்லது திண்மை அதிகமென்றும் நீரில் திண்மை குறைவென்றும் விளங்குகின்றது. கடைகளிலும் ஷாப்புகளிலும் நிறைகள் என்று வைததிருப்பவைகள் குறித்தகாத்திரமுள்ள நீருக்குத் தகுதியான நிறையுள்ள இரும்பு அல்லது பித்தளை அல்லது ஈயக்குண்டுகளாம். ஒருகாலன் நீர் பத்துப்பவுண்ட் நிறையும் ஒருபைண்ட் நீர் ஒன்றேகால் பவுண்ட் நிறையும் உள்ளது.

(இன்னும் வரும்.)

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஹெலெநாம்பாள்.

[தொடர்ச்சி]

"அரியவற்றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கோளல்."

ஹெலெநாம்பாள் கான்ஸ்டாண்டிநோபில் (Constantinoble) போய்ச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் ருஷியா தேசத்து ஒருபிரபுவின் மனைவியைச்சந்தித்து இருவரும் சேர்ந்து எகிப்த்து, கிரீஸ், ஐரோப்பாவைச்சேர்ந்த மற்ற கிழக்குத்தேசங்களில் சஞ்சரித்தார்கள். எகிப்த்தில் யோகாப்பியாச மார்க்கங்களில் சில தாழ்ந்த அப்பியாசகங்ளைத்தெரிந்தாள். அக்காலத்தில் கேயிரோ (Cairo) வென்னும்பட்டணத்தில் பிரசித்திபெற்ற ஒரு கிழ யோகியிருந்தனர். அவரைப்பற்றி ஜனங்கள்சொன்ன கதைகள் மயிர்க்குச்செறியும்படியானவைகள். ஹெலேநாம்பாள் அவரையடைந்து அவருடன் சற்றேறக்குறைய மூன்றுமாதமிருந்து சில சங்கதிகள் கற்றுக்கொண்டாள். இவள் இருப்பிடத்தைப்பற்றியும் சஞ்சரிக்கும் தேசங்களைப் பற்றியும் இவள் தகப்பனுக்குமாத்திரம் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தனள். மற்றபந்துக்கள் யாவருக்காயினும் தெரியாது. தகப்பனும் இவள் செலவுக்குப்பணம் அனுப்பிக்கொண்டுவந்தனர். இவள்புருஷன் ஜெனரல் ப்ளாவாட்ஸ்கியானவர் இக்காலத்தில்தனக்கும் இவளுக்கும் விவாகமானது பேருக்கேயன்றி வேறொன்றுமல்ல இருவரும் ஒருக்காலும் கூடியேயிருக்கவில்லையென்று விவாகவிமோசனம் (Divorie) பெறப் பிரயத்தனப்பட்டார். ருஷியா சட்டமானது அக்காலத்தில் இதற்கிடங்கொடுக்கவில்லை.

[இன்னும்வரும்.]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

நிலவளத்திற்கு அவசியமான இந்திரியவஸ்து.

ORGANIC MATTER.

செடிகளும் பிராணிகளும் அழிந்து மட்குவதால் கருநிறமான ஒருவஸ்து உண்டாவது யாவரும் அனுபவத்திற் கண்டிருக்கலாம் அந்தவஸ்துவுக்கு இங்கிலீஷில் "ஹியூமஸ்" என்றும் 'லெஜிட்டெபிள்மோல்ட் என்றும் பெயர். அதற்குத்தமிழில் இந்திரியவஸ்து என்று பெயர் இடப்பட்டிருககிறது தாவர ஜீவவர்க்கப்பொருள்களை ச்சுட்டால் முதலில அவைகள்கறுத்து ப்பின்னால் சிறிது சாம்பலாவது யாருக்கும்தெரிந்தவிஷயமே. செடிகளின் உறுப்புக்களும் பிராணிகளின் உறுப்புக்களும் மட்கினால் வெகுநிதானமாய்ச் சுடப்பட்டவைகளைப்போலவே முதலில் கறுத்து பெரும்பாலும் ஆவியாய் ஆகாயததில் சேரக்கடைசியில் சாம்பலைப்போலவே சிறிது தாதுப்பொருள் மாத்திரம் மிஞ்சும். உஷ்ணதேசங்களில் அழிந்து போன செடிகளும் பிராணிகளும் வெகுசிக்கிரத்தில் மட்கிப்போவதால் அத்தேசங்களிலுள்ள நிலங்களில் இந்திரியவஸ்து வெகு சொற்பம். சீதளதேசங்களின் நிலங்களிலும் உஷ்ணதேசங்களில் உன்னதமான குளிர்ந்த மலைச்சிகரங்களிலும் உள்ள நிலங்களிலும் இந்திரியவஸ்து ஏராளமாய்உண்டு.

நிலத்தில் உள்ள இந்திரியவஸ்துவின் முக்கியபிரயோஜனம் என்னவென்றால்:—

1. நமது கண்களுக்குப்புலப்படாமல் எப்போதும் ஆகாயத்தில் ஆவிரூபமாயிருககும் ஜலத்தைக் கவர்ந்து நிலத்திலுள்ள பயிருக்கு ஈரத்தை ஊட்டும்.

2. மழைஜலத்தையும் பாய்ச்சப்பட்டஜலத்தையும் விசேஷமாய்க் கிரகித்து அதிக ஆழத்தில் வீணாய்ச்சுவறிப்போகாதபடி நிலைநிறுத்திக்கொண்டு பயிருக்கு ஈரத்தை ஊட்டும்.

குளிர் தேசங்களிலுங்கூடப் பெரும்பாலும் இந்திரியவஸ்து அதிகமாயுள்ள நிலம் சிரேஷ்டமாக மதிக்கப்படுகிறது.

அத்தேசங்களின் சில பாகங்களில்மாத்திரம் இந்திரியவஸ்து அபரிமிதமாய் இருப்பதால் நிலம் சாகுபடிக்குத்தகுதியாயில்லாமல் இருக்கும். உஷ்ணதேசமாகிய இப்பாதகண்டத்தின் கீழ்நாடுகளில்உள்ள நிலங்களில் இந்திரியவஸ்துஎவ்வளவு இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நிலங்கள் சிலாக்கியமாய் இருக்குமேயல்லாமல் இங்கு உண்டாகும்படி அபரிமிதமாய் ஒருக்காலும் இராது. நிலத்தில் செத்தைமுதலானவைகளை மட்கச்செய்து இந்திரிய வஸ்துவைக் கூடியவரையில் அபிவிர்த்தி செய்வதில் குடியானவர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருக்கவேண்டும்.

ஒரு கொல்லைநிலத்தில் எவ்வளவு இந்திரியவஸ்து இருக்கிறதென்பதைப் பின்வருமாறு கண்டுகொள்ளலாம்.

சமமாயும் கொல்லைக்கெல்லாஞ் சரியானமாதிரியாயுமிருக்கப்பட்ட பத்து அல்லது இருபது இடங்களில் அரையடிநீளம் அரையடி அகலம் அரையடி ஆழம் குழிவெட்டி அந்தக்குழிகளின் மண்ணையெல்லாங்கலந்து ஒரு சிறு கூடைநிறைய மண்ணை எடுத்து நிழலில் முற்றிலும் உலர்த்தியபிறகு அதில் நாலுரூபா எடை மண்ணை எடுத்து ஜலத்தில் மிதக்கத்தக்க ஒரு சிறுபாத்திரத்தில் போட்டு ஒருபோகணியில் உள்ளஜலத்தில் மிதக்கவிட்டு அப்போகணியை அடுப்பின்பேரில் வைத்துக்காய்ச்சவேண்டும். கொதிக்கும் ஜலத்தில் சூட்டினல் மண்ணில் உள்ள ஈரம் ஆவியாய்ப்போவதினல் மண்ணெடை குறையும். இரண்டுமூன்று மணிக்கொருதரம் மண்ணை எடைபோட்டு எவ்வளவு குறைகிறதோ பார்த்துக்கொண்டு மறுபடியும் பாத்திரத்தில் போட்டுக் காய்ச்சவேண்டும். இப்படியே அடிக்கடி எடைபோட்டுக்கொண்டுவந்தால் கடைசியில் மண்ணின் எடைபின்னும் குறையாமல் எவ்வளவு காய்ச்சினலும் நிலையாய்நிற்கும். எவ்வளவு காய்ச்சியும் 95 ரூபா எடைக்குக்குறைவுபடவில்லையென்று உத்தேசிப்போம். அப்படியானல் 100 ரூபா எடையில் 5 ரூபா எடை ஈரம் உண்டென்று தீர்மானிக்கலாம் இவ்வாறு முற்றிலும் ஈரம் நீங்கினமண்ணை ஒரு இரும்புக்கெடாயில் போட்டு நெருப்பில் அந்தக்கெடாயைப்பழுக்கக்காய்ச்சி அடிக்கடி எடைபோட்டுக்

கொண்டுவந்தால் மண் சற்று எடைகுறைவதாய்த்தெரியவரும். கடைசியில் எடை பின்னும் குறையாமல் நிலையாய் நிற்கும். ஈரம் நீங்கின 95 ரூபா எடையுள்ள மண் $92\frac{1}{2}$ரூபா எடைவரையில் குறைவுபட்டு பின்னுங்குறைவுபடாதபட்சத்தில் மண்ணில் இந்திரியவஸ்து 95, $92\frac{1}{2}$ அதாவது நூற்றில் இரண்டரைப்பாகம் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். சாதாரணமாய் இத்தேசத்து நிலங்களில் இந்திரியவஸ்து நூற்றில் இரண்டரைப்பாகத்திற்குக் குறைவாகவே இருக்கிறது. சீதளதேசங்களிலும்கூட இந்திரிய வஸ்து நிலத்தில் நூற்றில் பதினைந்து பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று அத்தேசங்களில் குடியானவர்கள் அபேட்சிக்கிறார்கள்.

இத்தேசத்துக் கரிசல் நிலத்தின் கரு நிறம் இந்திரியவஸ்துவைச்சார்ந்ததென்றும் ஆகையால் அந்நிலத்தில் இந்திரியவஸ்து ஏராளமாய் உண்டென்றும் அநேக சாஸ்திரிக்ஞர்கள் ஊகித்திருந்தது தப்பென்று டாக்டர் லெதர் என்னும் ரசாயன சாஸ்திரியார் பரிசோதனைசெய்து கண்டறிந்தார். கரிசல் நிலத்தில் இந்திரிய வஸ்து நூற்றில் இரண்டு மூன்று பாகங்களுக்கு மேற்படாவிடினும் செவ்வல் முதலான நிலங்களைக் காட்டிலும் இந்திரியவஸ்து அதிகமாய் உள்ளதென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆட்டெரு, மாட்டெரு குப்பை கூளங்கள் பிண்ணாக்கு முதலான எருக்களை எவ்வளவு வரையில் நிலத்தில் சேர்க்கிறோமோ அவ்வளவு வரையில் நிலத்தில் இந்திரியவஸ்து அபிவிர்த்தியாகி நிலத்தில் ஈரத்தைக்காக்கச் செய்கிறது. இந்த எருக்கள் இந்திரிய வஸ்துவை அபிவிர்த்தியாக்குவதுடன் எப்பயிருக்கும் வேண்டிய பற்பல உணவுகளையும் நிலத்திற்குச் சேர்க்குமானாலும் பயிருணவு அபிவிர்த்தியைக் காட்டிலும் இந்திரிய வஸ்து மூலமாய் ஆகாய ஈரத்தை நிலம் கவரும்படிக்கும் மழை ஜலத்தையும் பாய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தையும் விசேஷமாய்க் குடித்து அந்த ஜலம் வீணாய் அப்புறப்பட்டுப் போகாமல் நிறுத்தும்படி செய்வது பிரதானம்.

சாணியை எருமுட்டையாக்கி எரிப்பதினால் பயிருக்கு முக்கியமானதும் சுலபத்தில் பயிருக்குக் கிடைக்காததும் சகல

பிராணிகளின் மாம்சத்திற்கும் மூலாதாரமானதுமாகிய இங்கிலீஷில் "நைட்ரஜன்" (Nitrogan) என்று பெயர் வழங்கும் சர்வோத்தமமான பயிருணவு வீணாய்ப் போவதுமல்லாமல் இந்திரியவஸ்து நிலத்திற்கு வாய்க்காமற் போவது மிகவும் பரிதாபமானது. குடியானவன் கூடியமட்டில் குப்பை கூளங்களை எரிக்காமல் செம்மையாய் மட்கவைத்து நிலத்திற்குச்சேர்த்து இந்திரிய வஸ்துவை அபிவிர்த்தி செய்யவேண்டியது.

நெற்கழனிகளுக்குப் பற்பல விதமான தழைகளைப் போடுவது இந்திரியவஸ்துவை அபிவிர்த்தி செய்வதற்காகத்தான். நஞ்சை நிலத்திற்கே இந்திரியவஸ்து அவசியமானல் புஞ்சை நிலத்திற்கு இன்னும் அவசியமென்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. கோயமுத்தூர் ஜில்லா அநேக பாகங்களில் ஏக்ரா ஒன்றுக்கு இருபத்தைந்து ரூபா வரையிலும் பெறுமான கொளிஞ்சித்தழையைப் போட்டுவருகிறார்கள். தோட்டக்கால் நிலங்களில் சோளம் முதலான பயிர்களுக்கும் கூட கொளிஞ்சித்தழையை நறுக்கிப் போடுகிறார்கள். வெகுதூரக் காடுகளிலிருந்து கொளிஞ்சி முதலான பற்பல விதமான தழைகளைச் சேர்ப்பது வெகு பிரயாசத்தையும் செலவையும் உண்டாக்கும். நிலத்தில் இந்திரியவஸ்துவை அபிவிர்த்தியாக்க சுலபமான ஒரு விதம் உண்டு. அதற்குப் பசுந்தாள் எரு என்று சொல்லலாம். அதாவது ஏதாகிலும் ஒரு பயிரை அறுவடை செய்யும்போது பயிரை அறுத்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே பின்னல் நிலத்தை ஒரு சால் உழுது விதையை விதைத்தால் அது சொற்பம் மட்டிலும் பயிராகும், புஷ்பித்தவுடனே அதாவது விதைத்து இரண்டரை மாசத்திற்குள்ளாக அதை நிலத்தில் மடித்து உழுதல் நிலத்தில் இந்திரியவஸ்துவை அபிவிர்த்தியாக்கிக் கொழுக்கச்செய்யும்.

தானிய மாசூல் எடுக்கப்போதுமான மழை யில்லாவிட்டாலும் தழை விசேஷமாய் உண்டாகும்படி கொள்ளும் பயிர் வளருவதற்குப் போதுமான ஈரம் நிலத்தில் இருந்தாலாவது அல்லது மழை பெய்தாலாவது பசுந்தாள் எருவை உற்பத்தியாக்கலாம். கோதாவரி ஜில்லாவில் கரும்பு பயிருக்கு முதல் களை

கொத்தும் சமயத்தில் குடியானவர்கள் சணப்பு விதையைப் பயிருக்கிடையில் விதைத்து இரண்டு மாசப் பயிரானவுடன் அதைப் பிடுங்கி நிலத்தில் எருவாகப் புதைக்கிறார்கள். அதனால் கரும்புப் பயிர் அதிக கொழுமையடைகிறது. இந்த ராஜதானியின் பற்பல விடங்களில் கொளிஞ்சி, ஆவிரை, புன்கு முதலான பற்பல விதமான தழைகளைக் கரும்புப் பயிருக்கு இடையில் போட்டு உழுது மறைக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. இதனால் கரும்புப் பயிருக்கு இந்திரியவஸ்து எவ்வளவு முக்கியம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரிசிராப்பள்ளிஜில்லா லாலுகுடி டிவிஷன் சிலபாகங்களிலும் தஞ்சாவூர்ஜில்லாவின் சிலபாகங்களிலும் அவுரியைப்பயிரிட்டு நிலத்தில் உழும்வழக்கம் இருக்கிறது. பல்லாரிஜில்லா ஹோஸ்பேட்டைதாலூக்காவில் துங்கபத்திரா நதிதீரத்தில் மொச்சைக்கொட்டையைப் பயிராக்கி தானியத்தை எடுத்துக்கொண்டு செடிகளை நிலத்தில் மடக்கியுழுது விடுகிறார்கள். கொள்ளு, மொச்சை, அவுரி, கொளிஞ்சி, தட்டைப்பயிர், அல்லது காராமணி, சணப்புமுதலிய முதிரைப்பயிர்களின் பசுந்தாள் எருவுக்கு உத்தமமானவை. இப்பயிர்களின் வேர்களில் கண்ணுக்குப்புலப்படாத வெகு சூட்சுமமான கிருமிகளோ அல்லது செடிகளோ குடிகொண்டு நிலத்தில் வியாபித்திருக்கும் காற்றிலிருந்து சர்வோத்தமமான பயிருணவென்று முன் சொன்ன நைட்ரஜன் என்னும் வாயுவைக்கிரகித்து பசுந்தாள் பயிரில் சேர்க்கும் அந்தப்பசுந்தாள் பயிரை நிலத்தில் மடக்கியுழுதல் ஏக்ரா ஒன்றுக்கு இருபதுவண்டி சிரேஷ்டமான மாட்டெரு போட்டால் எவ்வளவு உரஞ்சேருமோ அவ்வளவு உரம் கொடுக்குமென்று ரசாயனசாஸ்திரிடாக்டர் லேதர் என்னும் துரையவர்களால் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது பசுந்தாள் எருவை உழுதாலும் உழலாம். அல்லது ஆடு மாடுகளை அவைகளின் மல மூத்திரங்களை அப்பால்போகவோட்டாமல் நிலத்தில் கிடைமடக்கி மேயவிட்டால் இந்திரிய வஸ்துகுறைவுபடாமலும் அதுவும் மற்றபயிருணவுகளும் பயிர்களுக்கு இன்னும் செம்மையாய் வாய்க்கத்தக்கவைகளாகும் ஆடுமாடுகளுக்குத் தீனியு

மாகும் நிலத்திற்கு உரமும் ஆகும். இப்படியே அடிக்கடி நிலம் பாழாய்க்கிடப்பதற்குப் பதில் ஈரம் வாங்குகிற வரையி லும் மேற் சொன்னபயிர்களைச் சுமார் இரண்டு அல்லது இர ண்டரை மாசம் வளரவிட்டு நிலத்திற்குச்சேர்த்துக்கொண்டு வந் தால் நிலம் கருநிறம் அடைந்து ஈரத்தை ஆகாயத்திலிருந்து சுவரவும் மழைஜலத்தையும் பாய்ச்சும் ஜலத்தையும் நிலைநிறுத் திக் கொள்ளவும் தக்கதாகும். கிருஷ்ணு கோதாவரி ஜில்லாக் களில் நெல் அறுகைப்பதினைந்து நாள் இருக்கவே சணப்புவிதை யை விதைத்து நெல் அறுத்து பிறகு அதைவளரவிட்டு இரண்டு அல்லது இரண்டரைமாசத்தில் சிலபாகத்தை மாட்டுக்குச் செத்தையாக உபயோகித்து மீதத்தை நிலத்தில் ஜலம் பாய்ச்சி மட்கச்செய்து உரமாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். களர் நிலத்தில் விசேஷமாய்த் தழை முதலானதுகள் போட்டுச் சீர்திருத் தலாம். செடிகளும் ஜெந்துக்களும் அழிந்து சிதைந்துபோவ தினால் உண்டாகும் இந்திரியவஸ்துவை இத்தேசத்துக்குடியான வர்கள் மேன்மேலும் அபிவிர்த்தி செய்துகொண்டுவருவார்க ளேயானால் நிலவளம் விசேஷமாய் அதிகரிக்கும் என்பது திண்ணம்.

ஸி. கே. சுப்பராவு.

உண்மை.

(1) உண்மைதனை யென்றும் உரைப்பதுவும் உன்னுவதும்
உண்மையன்றி யாதாம் உடைமைபெற—வண்மையுறப்
புன்மையறத் துன்பமறப் புந்தியுன்னி மெய்யுரைத்தல்
அன்மையுண்மை யென்றே யறி.

(2) நன்மைதனை யாக்குவதும் நல்லின்பம் நல்குவதும்
புன்மைதனைப் போக்குவதும் பூதலத்தில்—வன்மையுடன்
உள்ளதையே சொல்லுவதும் உண்மையென்றார் நீதிமுறை
யுள்ளாகலே யுள்ளுமவரோர்ந்து.

(3) மெய்யுரைக்கப் பெற்றிடுவன் மிக்கவறம் செல்வமின்பம்
மையறுக்கும் ஞானவழி மாண்வீடு—பொய்யுரைக்கச்
சொல்லியவெல்லாமழிந்துதொன்னரகில் வீழ்வனெனச்
சொல்லினரே யான்றோர் தொகுத்து.

(4) காதல் கவறுடல் கள்ளுண்ணல் நற்பொருட்குச்
சேதம் விளைக்கும் திரிபடையாம்—நீதுநல்கிம்
முக்குணங்கள் மெய்யுரைக்க முன்னழிந்து பின்பெருகும்
பொக்கிஷங்கள் சேர்ந்துறையும் பொன்.

(5) பொன்வளரக் கல்விமிகும் புத்திமிகும் பண்டிதரும்
நன்மறைஞ ரும்வந்து நள்ளுவரே—பின்வளரும்
நல்லவறம நல்லின்பம் ஞானமிவற் றுற்பெறுவன்
அல்லலறும் வீடதுவே யாம்.

(6) எண்ணுவதும் பேசுவதும் எப்பொழுதும் மெய்யென்றால்
நண்ணுவது நல்லின்பம் நம்மனதில்—எண்ணுவதும்
பேசுவதும பொய்யென்றாற் பின்பதனை நாடுதற்கு
யோசனைகள் துன்புறுத்தல் உண்டு.

(7) என்றென்றும் உள்ளதுவாய் இன்பமய மாயறிவாய்
என்றென்றும் ஒன்றதுவாய் எவ்விடத்தும்-நின்றொளிரும்
வத்துவொன்றே மெய்யென்றார் மற்றமெவலாம் பொய்
அத்துவித நூலுணர்ந்தோ ராங்கு [யென்றார்

(8) மெய்யுரைக்க மெய்யாகி வீடதனை மேவிடுவன்
பொய்யுரைக்கப் பொய்யாகிப் புன்னரகம்—எய்திவளர்
துக்கமறி யாமைநிதம் சூடுவனப் போதிவனைப்
பக்கமுளர் துப்புவரே பார்த்து.

(9) ஓரிடமும் இல்லெனவும் ஒருருவும் இல்லெனவும்
தேரிடமும் இல்லெனவுந் தேர்ந்தாலும்—ஓரறிவா
யுள்ளவொன்றை யுன்னுதலால் உள்ளமெனச் செப்புவ
கள்ளமன தின்செயலைக் கண்டு. [ரே

(10) உள்ளதொன்றை யென்றும் உரைத்திடவும் உன்னிடவும்
உள்ளிநின்ற செல்வ மொடுவீடும்—எள்ளநின்ற
உண்மையல வற்றை யுரைக்கநர கும்பெறலின்
உண்மைதனை யென்று முரை.

வ. உ. சிதம்பரம்.

தர்மி லோபி சம்வாதம்.

ஏழைகள் விஷயமும் தத்தமக்கானதொழில்களைச்செய்து பிழைப்பதே. இவ்விஷயங்களில் செலவிடுவதால் சரீரத்திற்குச் சுகமேதேனு முண்டோ? சூதர் விளையாட்டால் மனதுக்கு உல்லாசத்தை விளைவிக்கிறார்கள். வேசியரோ மன்மதன்போரில் வெற்றிக்கொள்ளச் செய்கின்றனர். ஆதலின் இத்தகையர்க்கேபணம் செலவிடல் உத்க்ருஷ்டமானது. இதனைக்கடைப்பிடியும்.

தர்மி. நீர் நல்லபுத்திமான். இவ்வளவு தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றீரே. இது யாவர் அறியமாட்டுவர்? நல்லது, தேவனாவது, ஆலயமாவது, தேவனென்ற ஒருவனிருக்கின்றானா? அவனைக்கண்டோர் யாவர்? கண்ணால்காணாதவொன்றை உண்டென்று நீர்தாம் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்றீரே. காற்றின் உருவத்தை நீர் கண்டிருக்கின்றீரா? மரத்தின் கிளைகளும் இலைகளும் அசைவது எதினாலென்றிருக்கிறீர்? அவை அசைவதால்காற்றென்னும் ஒரு பொருள் உண்டென்று ஒப்புக்கொள்வீரன்றோ? காற்றின்சப்தத்தையும், ஸ்பரிசத்தையும்நீர் உணரலாமேயொழிய உருவத்தைக்கண்டறியமுடியுமா? கண்டோர்யாருமிலர். அது போலவே, உலகத்தில்கடவுளை ஒருவரும்காணாவிடினும் ஜீவராசிகளைக்காணுவதால் அவைகளை உண்டாக்கினவர் ஒருவருண்டென்றுநினைப்பீராக. அப்படிஉண்டாக்கினவர்தான்கடவுள். கடவுளின் மகிமையைவேதங்களாலும் தேவராலும்முனிவராலும் மற்றெவராலும்அளவிட்டுச்சொல்லவொண்ணாது. அக்கடவுள்விஷயமாய்ப் பின்னர்விவரிக்கின்றேன். அதுநிற்க. வித்துவான்கள் யார்க்காகக் கல்விகற்றுக்கொண்டனரென்றும் சொன்னீர், நீர்யார்க்காகப்பொருளைவைத்திருப்பதாய் நினைத்தீர். நீராவது உமதுதந்தையாவது இப்பிறப்பில் பாடுபட்டுச்சாமர்த்தியத்தால் பொருள் தேடினீர்களோ? இல்லையில்லை பின்னையென்னையெனின், நீவிர் இருவரும் முற்பிறப்பில் செய்த தர்மமுதலிய நன்மையாலே கடவுள் கருணைகூர்ந்து இப்பிறப்பிலும் உம்மை ஐசுவரியத்திற்கு உள்ளாக்கினர். (திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்) "இறப்பவர்க் கிபவைத்தார் ஈபவர்க்கருளைவைத்தார், கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாம் கடுநரகங்கள் வைத்தார், பரப்புநீர்க் கங்கைதன்னைப் படர்சடைப் பாகம் வைத்தார், அரக்கனுக் கருளைவைத்தார், ஐயனை யாறனாரே" எனத் தேவாரத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வண்ணம் கடவுள் யாசகர்க்குக் கொடுத்துதவ வைத்தார். அவரருளால் கிடைத்தபொருளைக் கொடுத்தவர்க்கு மேன்மேலும் அருளை வைக்கனர். அப்படிக் கொடாமல் யாசகரைக் கண்டு ஒளிப்பவர்க்குக் கடுமையான நரகத்தை அளிப்பர். திண்ணமாய் நினையும். சூதர்க்கும் வேசியர்க்கும் உதவப் பொருளையளிக்க

வில்லை. இப்பிறப்பில் பரமலோபியாயிருக்கும் நீர் மறு பிறப்பினும் மானிடப்பிறவியில் ஒருக்கால் பிறப்பினும் அதி தரித்திரத்தில் அழுந்துவது நிச்சயம். உம்மைப்போல் பரம லோபி யாயிருப்பவரை உத்தேசித்தே "ஏற்ப திகழ்ச்சி" என ஔவையார் கூறினர். நன்முகக் கற்றவரும், கற்றவர்பால் முதுமொழிகளைக் கேட்டவரும், தமயந்தியானவள் சனீச்வரனைக் குறித்து, "அறம்பிழைத்தார் பொய்த்தார் அருள்சிதைத்தார் மானத், திறம்பிழைத்தார் தெய்வமிகழ்ந்தார்—புறங்கடையில், சென்றோர் புகுநரகில் சேர்வாய் கொலென்றழியா, நின்றாள் விதியை நினைந்து" அதாவது, தருமத்தை ஒழித்தவரும், பொய் சொன்னவரும், கருணையைக் கெடுத்தவரும், கௌரவத்தின் மேன்மையை யிழந்தவரும், தெய்வத்தை நிந்தைசெய்தவரும், (ஆகிய இவர்களுடைய) வாசலில் (யாசகமார்க்கமாய்ச்) சென்றவர்கள் போகின்ற நரகத்தை அடையக்கடவாயென்று சொல்லி விதியை யெண்ணி மனம் வருந்திக்கொண்டிருந்தாள், எனக்கூறி யுள்ளதை மனதில் நினைந்து பயந்து உம்மைப்போன்ற லோபியர்முதலிய தீயரிடத்தில் பொருட்சகாயம் பெற வரவேமாட்டார்கள். கனவிலும் நினையார்கள். அஞ்சாதிரும். நீர் வசனித்ததைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்ததில் உம்மைப்பார்க்கிலும் பரமலோபியின் கதையொன்று ஞாபகத்திற்கு வந்தது, அதனைச்சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக அதாவது:— ஒருகாலத்தில் நாரதமகாமுனிவர் கைலையங்கிரிக்கு ஸ்ரீ சிவபெருமானைத்தரிசிக்கச்சென்று வணங்கிப்பலவாறுகத் துதித்து நிற்க, சிவபெருமானனவர் அவரை ஆசீர்வதித்து, நாரதரே? நீர் திரிலோகசஞ்சாரியாயிற்றே, பூவுலகின்கண் ஏதேனும் அதிசயமுண்டோ சொல்லுமெனை, நாரதர் சுவாமி, மண்ணுலகமுழுவதும் சுற்றிப்பார்த்தேன், காசிமாநகரத்திற்றுன் ஓர் அதிசயங்கண்டேன் அதாவது, "தனபாலன்" என்ற வோர் தனிகனிருக்கின்றுன், அவனோ நவகோடிக்கதிபதி. அப்படியிருந்தும், தேனீயைப் போலத்தானும் சுகபோஜனம் செய்யான், பிறர்க்குங்கொடான், வாகனமொன்றுமின்றி முக்காதவழியானாலும் நடந்தே பிரயாணம்போவான். மகாபாவி. குங்குமம் சுமந்த வேசரிபோலப்பணத்தாலனுபவிக்கும் வகையறியாமல் பணங்காத்த பேயென நடைப்பிணம்போல் உலாவுகின்றனன். மொட்டத்தலைச்சிக்குக் "*குந்தளாம்பாள்" எனவும் தாலிகட்டின தினமே அறுத்தவளுக்கு "மங்களம்" எனவும், உடல் நாற்றமுடையவளுக்குப் "பரிமளவல்லி" எனவும், தாகத்திற்கு ஜலம் கொடாதவளுக்குக் "காவேரி" கங்காபாய், பாகிரதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணு, எனவும், எச்சில்க்கையால் காக்கை ஓட்டாதவளுக்கு "அன்னபூரணி" எனவும், தன் பெயரையும் எழுதத்தெரியாதவளுக்கு "சரஸ்வதி" எனவும், குரூபமுடையவளுக்கு "ரூபாவதி" எனவும், கரிசிறமுடையாளுக்கு "சந்திரவதனு" எனவும், கடுமைகச்குரலா

---

* பெண் மயிர்.

னுக்கு "கோகிலம்" எனவும், தாய்க்கு ஒருமுழத் துணிவாங்கித் தராதவ னுக்கு "மானபூஷணன்" எனவும், விரூபமுடையானுக்கு "சுந்தரம்" எனவும், பெயர் அமைவது போல அவனுக்கு "தனபாலன்" என்னும் பெயர் அமைந்திருக்கின்றது. அப்படிப்பட்டவனிடத்திற்கு யான் வீணுகா னம் செய்துகொண்டு போனேன். அப்பொழுது அவன், நான் யாசகார்த்தமாக வந்திருக்கக்கூடுமென்று நினைத்து, சுவாமீ எனது பெபரோ தன பாலன், அதாவது, தனத்தை யிரட்சிப்பவன், என்னிடத்தில் எப்படிப்பட்ட வரும் ஓர் காசேனும் எதிர் பார்க்க வொண்ணுது. கானம் என்பதில் ஞான மும், தானம் என்பதில் தியானமும், கிடையாது. ஆகையால் தயை செய்து பெருமையைச்சூடி, வந்த வழி நாடி, நில்லாமலோடி, மற்றவரைத் தேடி, சுதியுடன் கூடி, இனிதான தோடி, பாட்டுகள் பாடி, ஆனந்தமாடி, உறைவிடம் *நேடி, யேகவே கோடி, வந்தனம் முந்த அன்புடன் தந்த தனி கனமிந்த ஆண்மையான் சொந்தமதுரம் நிறைந்த மொழிகள் பொருந்தக் கொண்டே வருந்தலின்றிச் சிறந்தகுணமே பொலிந்த வண்ணந்துறந்த வகையையான்காணச் செய்வீராகவென மொழிந்தனன்.அதன் பேரில் உல கத்தில் இப்படிப்பட்டவனுமிருக்கிறனன்றே என ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டு இவ்வதிசயத்தைத் தமதிடம் சொல்லத் துணிந்து நேராகவே யிவண்வந்த னன், அவனிடம் எத்தகையோராலும் ஒரு காசேனும் வாங்குவது கூடாத விஷயம் என்று சொல்லினர். அதுகேட்ட சிவபெருமானவர் அந்தப் பரமலோபியிடத்தில் நான் போய் ஒரு காசாவது வாங்கிவருகிறேன் பாரு மென்ன நாரதர், சுவாமி அப்படிப்பட்ட உலோப குணத்துடன் ஜனித்துப் புவியின்கண் யாருக்கும் ஒருகாசும் கொடாமல் காலங்கழித்துக் கடைசியா கக் கொடிய நரகத்தை யனுபவிக்கும்படி நீரே விதித்திருப்பதனுல் அவனி டம் காசுவாங்க முடியுமா? உம்மாலு மாகாத விஷயமென்றே நினைக்கின் றேன், வீண் பௌருஷம் கூறுகீர் என்றனர். சிவபெருமான், நாரதரே! நீர் சொல்லியது யாவும் உண்மையே, ஆயினும், சர்வ சத்தித்துவ குணம் யானமைந்திருப்பது நீர் அறிந்த விஷயந்தானே. அப்படியிருக்க, என்னு லாகாதது ஒன்றுண்டோ? எவ்வகையிலாயினும் அப்படிப்பட்டவனை நல்வழி க்குக் கொண்டுவருகிறேன், பார்ப்பீராக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

[இன்னும் வரும்.]

இங்ஙனம்,

சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியார்.

* தேடி.

சைவசித்தாந்தம்.

இன்னும் பிரணவசொரூபியாகிய பரமசிவத்தை நாதத்தோடு அகரம், உகரம், மகரம் ஆகிய இவற்றின்சொரூபமாக தியானித்து, பின்பு அகரம், உகரம், மகரம், நாதம் ஆகிய நான்கையும் முறையே இருக்கு, யசுர் சாமம், அதர்வணமாகவும், பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுவரனாகவும், காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி, ஆகவனீயம், சம்வர்த்தமாகவும், பிருதிவி, அந்தரம், சுவர்க்கம், சந்திரலோகமாகவும், சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியமாகவும், நாபி, இதயம், கண்டம், தலையாகவும், பூதம், பவுடியம், வர்த்தமானம், சாதாரணமாகவும் கருதி, அவ்வை உவ்விலும் உவ்வை மவ்விலும், மவ்வை நாதத்திலும் நாதத்தை மாயையிலும் மாயையைத் தன்னிடத்திலும் தன்னைப் பரமசிவனிடத்திலும் கிரமமாக ஒடுக்கி சிவமாய் நிற்றலும் அது. இன்னும் கடலின்கண் திரையானது நுரை திவலை குமிழிகளைத்தோற்றி ஒடுச்குதல்போல வாக்குமனோதீதமாயிருக்கின்ற பரப்பிரமமாகிய கடலிகண் விட்டுநீங்காத பராசத்தியாகிய திரையானது, ஈஸ்வரனும் நாதத்துவமுதல் பிருதிவிதத்துவம் ஈறுகிய சகங்களும் சராசரங்களாயுள்ள உயிர்களும் என்றுசொல்லப்பட்ட நுரை திவலை குமிழிகளைத்தோன்றச்செய்து ஒடுக்குமென்று நான்கு வேதங்களும் கூறுமெனின் அக்கடற்றிரையிற் றோன்றிய இப்பிரபஞ்சத்தினுள் எதனையெமதென்று பிடிப்பம் எதனை எமது அன்றென்றுவிடுப்பம் இங்ஙனம் பற்றுதற்கும் விடுப்பதற்கும் அப்பிரமத்தைவிட வேறின்மையால் நிச்சயஞானத்தால் எல்லாவற்றையும் ஆனந்தசொரூபமாகக்கருதுதலுமது.

அற்றேல் ஆகமங்களுள் பிரபஞ்சம் மாயையினின்றுந் தோன்றி ஒடுங்குமென்றுகூறவும் வேதத்துள் இவ்வண்ணங்கூறுதல் மாறுகொளக்கூறலாகாதோவெனின் ஆகாது.

என்னை முதல்வன் மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றல்பற்றி வேதம் அப்படிக்கூறுகின்றதாதலின் ஆண்டு ஐயப்பாடின்மை உணர்க. இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றுந்தாமரையைப் பங்கயமென்பது போல்வதோர் உபசார வழக்காமென்க. மாயைக்குத்தாரகமாய் நிற்றல்பற்றியே யவ்வாறுரைத்ததென்பது உணர்ந்துகோடற்கே நீரிற்றோன்றியொடுங்கு நுரைமுதலியவற்றை நீர்க்கிடனாகியகடலிற்றோன்றி யொடுங்குதல்போலென்று உவமைகூறினதென்க. கடலென்றது நீர்க்கிடங்கொடுத்து நிற்குமாகாயத்தை நின்ற திருத்தாண்டகத்தும்பிறவிடங்களினும் "இருநிலனாய்த்தீயாகி எம்மடிகணின்றவாறே" என்பதுமுதலாக எழுந்ததமிழ்வேதத்திருவாக்குக்களும்" "அறிவா

னுந்தானே யறிவிப்பான்றானே, யறிவாயறிகின்றான்றானே-யறிகின்ற— மெய்ப்பொருளுந்தானே விரிபொருழில் பாராகாய, மப்பொருளுந்தானே யவன்" என்னும் அம்மை திருவாக்கும் "நரையுந் திரையுநொய்யுறு கொட்பும் வரைவில்சீகரவாரியுங்குரைகடற் பெருத்துஞ் சிறுத்தும் பிறங்குவ தோன்றி யெண்ணில்வாகி யிருங்கடலடங்குந் தன்மைபோலச் சராசரமனைத்து நின்னிடைத்தோன்றி நின்னிடையொடுங்கும்" என்னும் பட்டினத்துப்பெருமான் திருவாக்கும் "உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய் முதல்வன் நிற்றல்" பற்றியாகலின் ஆண்டு ஆசங்கையின்மையுங் கண்டுகொள்க. இவ்வாறன்றிமுதல்வன் மாயைபோல முதற்காரணமாவனெனின் அது மேற்கூறிய குற்றத்துக்கு இடனாதலன்றியு நிருவிகாரி யென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணுதலு முடைத்தென்க.

சமாதி முடிந்தது. சிவபுண்ணியத்தி னியல்பு முடிந்தது.

நித்தியா நித்திய விவேகமாவது:—இது நித்தியப்பொருள் இது அநித்தியப்பொருள் என்பதை அறிவினால் நிச்சயித்துணர்ந்து அநித்தியப்பொருளில் விருப்பத்தை ஒழித்து நித்தியப்பொருளில் விருப்பத்தைவைத்தல்.

இருவினையொப்பாவது:—ஒருவன் ஒரு கூத்தியார்க்கு வீடும்பொசிப்பும் வேண்டிய ஆடையாபரணங்களுங் கொடுத்து அவள் வீட்டிலே பதினைந்துநாளுங் குடியிலுள்ளவளுக்கு வீடும்பொசிப்பும் வேண்டிய ஆடையாபரணங்களுங்கொடுத்து அவள் வீட்டிலே பதினைந்துநாளுமாகப் பொசித்து வாழ்ந்திருக்குமிடத்து இல்லறநூல் கேட்டவிடத்திலே கற்புடைய மனைவியோடுகூடி யில்லறஞ்செய்கிறதே முக்கியமென்றறிந்து கூத்தியாரைவிட்டு நீங்கி யில்லாளோடுங்கூடி இல்லறஞ் செய்துகொண்டிருக்கையிலே துறவுநூல்கேட்டு துறவறமே முக்கியமென்றறிந்து குடியிலுள்ள இல்லாளையுந் தீங்கென்று கூத்தியாரைப்போலக்கண்டு நீங்கினபின்பு இரண்டுபேரிடத்திலும் விருப்பும்வெறுப்புமில்லாததுபோல ஒருவன்பாவமும்புண்ணியமுஞ் செய்துகொண்டு வருகையில் அறநூல் கேட்டுப்பாவந்தீங்கென்றும் புண்ணியமேமுக்கியமென்றறிந்து பாவத்தைவிட்டுநீங்கி நெடுங்காலம்புண்ணியஞ் செய்துகொண்டுவருகையில் ஞானசாத்திரத்தைக்கேட்டுப் புண்ணியமுஞ் செனன மரணத்தைக்கொடுக்கையினாலே புண்ணியத்தையும் பாவத்தைப் போல தீங்கென்றுவிட்டு நீங்கினபின்பு இரண்டினிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிற்றலேயாம்.

இன்னும் புண்ணியமும் பாவமும் தம்முள் தராசுநனிபோல சமத்துவப்பட்டு அனுபவிக்கவருஞ் சமயமும் அதுவாம்.

இன்னும் சரியானவலியும் விரோதமான பயனுமுள்ள இரண்டு நல்வினைகள் அல்லது இரண்டு தீவினைகள் அல்லது நல்வினையொன்று தீவினையொன்று இவை ஒரேகாலத்தில் பயன்கொடுக்கநோக்குகையாகும் இது திரோதான சத்தியைமறுத்து அதின்வழியே அனுக்கிரகசத்திபதிதற்கேதுவாகும் ஆதலால் அதிகாரிக்குவேண்டுமென்றது. கன்மங்களுக்கு வலி சரியாகாமலும் பயன் விரோதப்படாமலுமிருக்குமாகில் அதின் பயனை அனுபவிக்கவேண்டியது அவசியமாதலால் திரோதான சத்தியை நீக்கமுடியாதென்று சரியானவலியென்றும் விரோதமான பயனென்றும் விசேஷணஞ் சொல்லியதென்க. இன்னும் முன்செய்த சஞ்சிதமும் மேற்பிறவிக்கு வித்தாகிய ஆகாமியமும் ஆகிய இரண்டும் ஒத்து அநுபவித்தலுமதுவாம்.

மலபரிபாகமாவது:—மலநீங்குதற்குரிய காரணங்கள் ஒருங்கு நிகழ்தலாகிய சமயம்.

சத்திநிபாதமாவது:—சத்தியினது வீழ்ச்சி அதாவது திருவருள் மறைதலின்றி பிரகாசித்தலாம் உதாரணம். அவளது பார்வை அவனிடத்து வீழ்ந்திருக்கின்றது என்று சொல்லுதல்போல என்க. இந்தச்சத்திநிபாதத்திற்கு அடையாளமாவது சமுசாரத்தில் வெறுப்பும் முத்தியில் விருப்பும் சிவபத்தி முதலானவையுமாம். இந்தச்சத்திநிபாதம் நான்கு வகைப்படும். அவையாவன நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி என்பனவாம். நிவிர்த்தி சத்திபதிந்தபொழுது மந்தம் என்றுபேர் அப்பொழுது நித்தியா நித்திய விவேகந்தோன்றி விடயங்களில் விரத்திவரும். பிரதிட்டாசத்தி பதிந்தபொழுது மந்ததரம் என்றுபெயர். அப்பொழுது நித்தியா நித்திய விவேகமும் விரத்தியும் உண்டாகும். வித்தியாசத்தி பதிந்தபொழுது தீவிரசத்திநிபாதம் என்றுபெயர் சிவஞானம்பிரகாசம்சாந்திசத்தி பதிந்தபொழுது தீவிரதரம் என்று பெயர். நிர்விகார ஞானத்தால் உபசாந்திவரும். இந்தச்சத்திகளுக்குச் சத்திமானுயிருக்கின்ற சிவனுடையநாமமும் நிவிர்த்தீசன், பிரதிஷ்டேஷன், வித்தீசன், சாந்தீசன் என்று பேசப்படும். இந்த ஈசுவரசத்தி பதிந்தமாத்திரத்தில் ஆணவமலத்தினாலே ஆன்மாவை விஷயோன் முகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதான சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல் விடும். அந்தத் திரோதான சத்தி நிவிர்த்தியான ஆன்மாவுக்குத் துக்கசாகரமான சமுசாரத்தில் சடிதி வைராக்கியமுண்டாகும் கண்ணைப்பெற்றவன் காட்சியை யிச்சிக்குமாறுபோல ஞானதிருஷ்டியைப் பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாதாரவிந்த தரிசனத்தில் இச்சையுண்டாகி எப்பொழுது தரிசிப்பேன் எப்பொழுது பந்தத்தினின்றும் முத்தனாவேன் யார் அவரைத்தரிசிப்பிக்கிறவரென்று புத்தியுடையவனாய் இவ்வாறு சமுசாரத்தில் பயப்பட்டிருக்கிறவனை ஆசாரியமூர்த்திமானாகிய சிவன் சத்திநிபாதாநுகுணமாக வநுக்கிரகம் பண்ணுவன் சத்திநிபாதாநுகுணமாக அநுக்கிரகமாவது

மந்ததரசத்திநி பாதத்தை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலையி லுண்டான புண்ணிய பாவங்களைச் சோதித்து பிருதிவியாதி ஆகாசபரியந்த முண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி யுபதேசித்து பிரமாண்டமேலுள்ள உலகங்களில் கூட்டுவது. மந்தசத்திநி பாதமுடையவனுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிட்டை இரண்டுகலையிலுண்டான புண்ணிய பாவங்களைச் சோதித்து பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்தம் உண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி உபதேசித்து புருட தத்துவத்துக்கு மேலான தத்துவங்களில் பிரளயாகலனாக விருக்கும்படி கூட்டுவது. தீவிரசத்திநிபாத முடையவனை நிவிர்த்தி பிரதிட்டை சாந்தி என்னு மூன்றுகலையுஞ் சோதித்து பிருதிவியாதி மாயாந்தந்தரிசித்து நீங்கும்படி உபதேசித்து சுத்தவித்தையாதி அபரமுத்திஸ்தானமாகிய சுத்தாத்துவ வாசியாகப் பண்ணுவது தீவிரதர சத்திநிபாத முடையவனைப் பஞ்சகலையுஞ் சோதித்து நாமரகிதமும் நிராதாரமும் காட்சி அனுமான முதலிய பிரமாணங்களால் அறியக்கூடாததும் முப்பத்தாறு தத்துவாதீதமும் அகண்டாகார சச்சிதானந்த சொரூபமுமாயுள்ள பரமசிவத்திலே வேறறத்ததாகாரமாம்படி செய்வது.

சிவன் தானே ஆசாரிய முகூர்த்தமாய்த் திருமேனிகொண்டு வருவாரென்பதற்குப் பல குற்றங்களுண்டு அவையாவன ஒரு ஆசாரியரான ஆன்மாவானது பிதாவினுடைய உதரத்திலே இரண்டு மாதங்கட்டுப்பட்டுக் கிடந்து பிதாவானவன் தன்னுடைய மனைவியோடு சையோகஞ் செய்கிற காலத்திலே குய்யவழியே புகுந்து மாதாவினுடைய வயிற்றிலே கருப்பாசயக்குழியிலே பத்து மாதங்கட்டுப்பட்டுக் கிடந்து பின்பு பூமியிலே பிறந்து மலமூத்திராதிகளையளைந்து கிடந்து வளர்ந்து ஒரு வித்தியா குருவையடைந்து தண்டனைப்பட்டு அட்சர அப்பியாசம் பண்ணிப் பின்பு ஒரு வித்வானிடத்திலே போய் அவனுக்கேவல் செய்து வித்தியாப்பியாசம் பண்ணிப்பின்பு ஒரு ஆசாரியரையடைந்து சமய விசேட நிருவாணம் ஆசாரியபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு இன்னான் மகனின்னானென்றிருந்து சயங்குட்டஞ் சலக்கழிச்சல் முதலாயின வியாதிகளையடைந்து மரண மாதல் முதலான தன்றியுமாயாவொருவன் மாயா வுருவினையே யானேய்ந்தவரெம்மனோரேயென்றிருக்கிற படியினாலே பிறவா முதல்வன் பிறந்தானென்றும் உணர்வாய் நின்ற ஞானக்கூத்தன் ஒரு மூர்த்தி கொடு குறுகியென்று மன்னுமருட் குருவாகி வந்தென்றுமிருக்கிற வசனங்களுக்கெல்லாம் விரோதமுண்டெனிற் கருத்தா ஆசாரிய முகூர்த்தமாய்த்திருமேனி கொண்டு வருதலாவது சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக் கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கிநின்று உணர்த்துதலால் இக்குற்றங்கள் ஒன்றும் அவனுக்கு இல்லை யென்ற

றிக. இது ஆவேச பக்கம். ஏனை அதிட்டான பக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமய குரவருங் குரவராவார் சேறலின் அஃது ஈண்டைக்கமை வுடைத்தன் றென்பதாம்.

இனி ஆசாரியர் தீக்ஷை செய்து மலங்களை நீக்குதலாவது தீக்ஷையில் நாலு வருணத்தாரும் அனுலோமர் முதலிய அறுவரும் அதிகாரியாவர். அனுலோமர் சவர்ணன் முதலானவர். அவர்களில் பிராமணனுக்கு க்ஷத்திரியப் பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன் சவர்ணன். வைசியப் பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன் நிஷாதன். சூத்திரப் பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன் பார்சவன். க்ஷத்திரியனுக்கு வைசியப் பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன் மாகிஷயன். சூத்திரப் பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன் தௌஷயந்தன். வைசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன் உக்கிரன். இந்தப்பத்துப்பேர்களைத்தவிர மற்றவர் தீக்ஷையில் அதிகாரிகளாகமாட்டார். ஆகவே நாலு வருணத்தாரும் அனுலோமர் முதலிய அறுவருந்தவிர மற்றவருக்கு ஆகமம் ஓதுதலில் அதிகாரமில்லையாம் போது அதற்கு அங்கமாகிய தீக்ஷையிலும் அதிகாரமில்லையாகும். ஆனால் மூன்று வருணத்தாருக்கும் தீக்ஷையில் அதிகாரமுண்டு. சூத்திரருக்கில்லையென்று ஆகமங்களில் விலக்கியிருந்தபோதிலும் கட்குடியாமை மாமிசம்புசியாமை சௌசாசாரக் கிரியையில் அன்புடைமை முதலிய இலக்கணம் வாய்ந்துள்ள சிவபத்தரான சூத்திரருக்கு தீக்ஷையிலதிகாரமுண்டு மற்றவருக்கில்லையென்று பிரமாணமிருப்பதால் விலக்கியது மற்ற அசற் சூத்திரரை யென்றறியவேண்டும் ஆகையால் சற் சூத்திரருக்கே தீக்ஷையிலதிகாரமுண்டு.

இங்ஙனம்
சுப்பிரமணிய பிள்ளை,
மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

இன்னிசை இருநூறு.

[தொடர்ச்சி]

6-வது அதிகாரம் தீவினை அச்சம்.

1 பிறர்பொருள அன்னார் உணராது பெட்பின்
சிறிய கொளினுமவை நஞ்சினும் தீய
இறைவன் ஒறுக்கும் பிழைப்பினும் என்றும்
உறைப இருள்சேர் உலகு.

2 * ஆறலைத்தல் கொள்ளை அதிகாரம் பொய்வஞ்சம்
சீறி வெருட்டல் குறைமுடிப்பல் செய்வலினிப்
பேறெனல் இன்ன பிறரறிய வெளவினும்
வேறல்ல கள்ள வினை.

* வழிப்பறி.

3 பயனில் பொருள்நற் பயன்படும் ஆறும்
நயனில் கடுமுதல நல்லுயிர் மாயாது
உயவும் குறித்தோர்ந் தானுடையார் ()கள்ளிற்
செயிர்தீர் அறமாஞ் சிறந்து.

o திருடினால்.

4 மன்னுயிர்க்குத் தூய நலந்தருஞ்சொல் வாய்மையே
இன்னா விளைக்குஞ்சொல் பொய்யே இஃதுணர்ந்து
தன்னெஞ் சறிவது பொய்யாமைச் சாற்றலுறின்
என்னபிற இல்லெனினும் என்.

5 ஒழுக்கம் பிழையாரைப் பொய்சொற்றும் ஓம்பல்
விழுப்பமாம் அவ்வுரையால் வெய்யரைக் காத்தல்
இழுக்காம் உயர்ந்தார் பொருட்டும் இயம்பார்
வழுக்கியும்பொய் சான்றோ வரின்.

6 மற்றோர்பாற் சொல்லேனென் றேற்ற மறைமொழியைப்
பிற்றைப் பிறர்போய்ப் பெரிது வருத்தினும்
உற்ற துரைப்பது பொய்யாம் உதுமறைத்து
மற்றொன்று கூறல் வழக்கு.

7 பிறர்தம்மின் மேலா இணையாப் பிறங்கிற்
பொறாஅதிழிபு கண்டக்காற் புன்மை மகிழ்ப
சிறுமை உறுங்கால் அழுங்கிச் சிறந்தால்
உறுபவே சான்றோர் உவப்பு.

8 பிறராக்கம் காணிற் செவிக்கொளிற் பேணுப்
பொருமை கயவருள்ளும் யார்மாட்டும் போகா
மறவியின் மிக்கொறுப்ப வஃதெய்து நாடி
அறன்முற்றும் இல்லார் அகம்.

9 மகளிர் கருச்சிதைத்தல் கற்பழித்தல் வைப்போர்
உகவில் முதல உலப்பத்தீ வைத்தல்
அகவையவ் வாண்டே அறவெரிவாய் ஆழ்த்தும்
மிகல்வினை ஈண்டுமுறல் மெய்.

வை-வைக்கோல். உக-கெட. உலப்ப-அழிய.

10 கூலி கொடாதும் குறைத்தும்பன் னாட்கழிப்பிச்
சால வருத்திப்பின் தந்தும் அனுர்செய்தும்
வேலைகொள் வார்க்கிருட் பார்விட்ட பின்னராம்
போலும் சிவிகைப் பொறை.

அனுர்-துன்பம். இருட்பார்-நரகம்.

தீவினையச்சம் முடிந்தது.

7-வது அதிகாரம் ஈகை.

1 உடல்பொருள் தாமே படைத்தா ருளரோ
உடையான் இறையே ஒழியா அறத்தின்
நடையார் பிறர்க்களிப்ப நல்கினன் நாடித்
தடையின்றி ஒல்வ *தரல்.

*தரல்-தருக.

2 காயமும் பொன்றும் கனுப்போல் அழியுங்காண்
பேயே யெனக்காத்துப் பின்னுவ என்றெண்ணி
ஈயாமை தானும்நன் றென்றுமவை பொன்றுவேல்
சாயாமுன் வாய்ப்ப தரல்.

3 கூறை மருந்தொடு சோறும் கொடுமினோ
ஊறுசெய் தீயர் எனினும் உடன்விரைந்து
வேறு கொடுப்பவே மேலவர்த் தேடுதல்
மாறிலா நூலோர் வழக்கு.

4 பண்புபல பெற்றுமினம் பேணுப் பரிசினுய்
புண்படூஉம் காக்கைபல பொல்லாக் குணம்பெற்றும்
உண்ப விளித்துதவும் ஆற்றின் உயர்வுறூஉம்
எண்பெறுர் பாத்தூ ணிலார்.

5 பாரி ததீசி பலிகன்னன் ஆதியோர்
ஓரின் இணையில் வணிகம் உஞற்றினர்
நீரின் எழுத்தோர் நிலையாப் பொருள்கொடீஇப்
பேரா நிலைப்புகழ் பெற்று.

6 ஈப்பிற் பிறமிக்க நல்லன இல்அவா
நீப்பிற் பிறமிக்க வீடிலை நீடுயிர்க்
காப்பிற் பிறமிக்க கொள்வஇல் வள்ளுவன்
யாப்பிற் பிறமிக்க இல.

ஈப்பு—கொடை

7 எற்றது மூவடிமண் என்னினும் மூவுலகென்
றுற்றலாற் காட்டி நெடியோன் அருள்செய்தான்
பேற்றையளப் பார்யார் பெரியார்க்கே தானுமொன்று
போற்றி அளித்தல் பொருள்.

8 மாணறிவர் என்றுணரின் வன்பகைஞர் ஆனாலும்
பேணிக் கலைப்பொருளும் ஈதல் பிழையன்றே
பூணுடல் பொன்றினும் பொன்றா புகழுடல்
காணிற் றுரோணன் கரி.

9 தாழைமுள் பாம்பொடு தானுறினும் அப்பூவைச்
சூழ்மணத்தாற் சென்னிமிசைச் சூடுப ஈகையினன்
கீழ்குலத்தான் தீயார்க் கெழுமியோன் ஆயினுஞ்சீர்
சூழ்தலான் வையம் தொழும்.

10 கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் கோடித் தடுப்பான்
தடுப்ப நினைப்பான் இவர்சுற்றம் தாமும்
உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் இன்றி உழன்றே
அடுப்ப கொடிய அளறு.

அழுக்கறுப்பான்—பொறாமையுறுவோன்
அளறு—நரகு

ஈகை முடிந்தது.

[தொடரும்]

அ. சண்முகம் பிள்ளை.

புத்தகக்குறிப்பு.

ஈச்சுர நிச்சயம்:—இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிப்பிரதான முதலியாராக இருக்கின்ற ஸ்ரீமாந் குகதாசர் ச. சபாரத்தினபிள்ளையவர்களாலியற்றப்பெற்றது. உலோகாயதம், நிரீச்சுரசாங்கியம் முதலான நாஸ்திகர் கொள்கைகளையெல்லாம் மறுத்து ஆஸ்திகக்கோட்பாடான கடவுளுண்மையைத்தாபித்து முடிக்கப்பெற்றுளது. இதுபொதுவியல், சிறப்பியல் என்னும் இருபகுப்பிற்று. பொதுவியல் இருசூத்திரமும், சிறப்பியல் மூன்று சூத்திரமாக ஐந்து சூத்திரங்களையுடையது. முதற்சூத்திரம் 8 அதிகரணங்களையும் 2 ம் சூத்திரம் 2 அதிகரணங்களையும், 3 ம் சூத்திரம் 2 அதிகரணங்களையும், 4 ம் சூத்திரம் 8 அதிகரணங்களையும், 5 ம் சூத்திரம் 5 அதிகரணங்களையும் உடையன. (1) நாம் கடவுளுண்டென்னும் கோட்பாடு கொள்ளும் கடமையுடையேமெனவும், (2) கடவுளில்லை யென்பதினும் உண்டென்பதே யுக்திக்குப் பொருந்துவதென்பதும், (3) கடவுளுண்மை சிறப்பு வகையால் விசாரஞ் செய்யின் நையாயிகதர்மத்துக்கேற்ப நன்கு நாட்டப்படும் என்பதும் (4) அக்கடவுளுண்மை ஐயந்திரிபின்றி இன்றியமையாச் சிறப்புற்ற தென்று உணரற்பாலதென்பதும், (5) கடவுளுண்மைக்கு மாறு கூறும் ஆக்ஷேபங்கள் சமாதானஞ் செய்யப்படும் என்பதும், ஆக இனிமை நிறைந்த செந்தமிழ் நடையில் அமைவுற்று நிற்பது. நாம் இந்நூலைப் படிக்கும்போது பெரிதும் களிப்புற்றேம். தமிழ் மக்கள் பலரும் இந்நூலை வாசித்தால் மனக்களிப்புறுவதொருதலை. இந்நூலாசிரியர் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர உணர்ச்சியும், ஏனை நூலுணர்ச்சியும் நன்கு பெற்றுள்ளார். நுணுகிய அறிவினர். நன்னெறி யொழுக்கினர். இந்நூலின் இரண்டாம் பாகமாக **சமய நிச்சயம்** என்ற தொருநூலும் இவர்களே எழுதுவதாக அறிந்து அக மிக மகிழ்ந்தேம். அதனை விரைவில் முடித்துதவுவான் வேண்டி யாமும் பிரார்த்திக்கின்றனம்.

யதார்த்த பாஸ்கரன்:— இப்பெயர் பூண்ட மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை சென்னையினின்றும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ விச்சூர் முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியார் அவர்கள் B. A. யால் நடை பெற்று வருவது. ஆங்கிலமுந்தமிழும் கலப்புறக் கொண்டது. சிறுவர் சிறுமியர் அறியுமாறு அரிய விஷயங்களைச் சுலப நடையோடு எழுதப்பெற்று வருவது. தமிழ் நாட்டிற்கு இப்பத்திரிகையால் பல நன்மையுண்டென்றே நினைக்கிறோம். இதற்கு வருஷ சந்தா ரூ 3—8—0.

ரத்ந மாலிகை:—இச் சத்கிரந்தத்தை இயற்றியோர் **யதார்த்த பாஸ்கரன்** பத்திராதிபராகிய முதலியாரவர்களே. இது பிரமஸ்ரீ U. V. ரமணய்யரவர்கள் M. A. F. L. S. ஆங்கிலத்தில் யாத்த அரிய முகவுரையோடு கூடியது. திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவரும், தமிழுலகத்தைப் பெரிதும் கடமைப்படுத்தியவருமான ரெவரெண்ட் டாக்டர் போப் துரையவர்களுக்கு அவரது தமிழபிமானத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த விசாரணை செய்ய விரும்புவோர்க்கு இன்றியமையாதது. சர்வசமய சமரசத்தோடு கூடியது. இனிய செந்தமிழ் நடைப்போக்குள்ளது. இதன்விலை ரூபாய் ஒன்றே.

சாவித்திரி:— ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியார் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களில் இதுவும் ஒன்று. இதன்கண் ஆசிரியர் காலதேச வர்த்தமானத்திற்கேற்பத் தாமே சிலதருமங்களைத் தொகுத்துள்ளார். இதுவும் இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அழகாகப்பதிப்பிடப்பட்டது. கற்பவர் மனதைக் கவரத்தக்கது. இதன் விலை அணா பத்து.

பத்திராதிபர்.

சமாச்சாரக்கொத்து.

ஒருவாரத்தில் ஒரு அங்குலத்தில் பத்தில் ஒருபாகம் தாடி வளருமாம். 84-வயசு ஒருவன் வளரவிட்டிருந்தால் 2764-அங்குல நீளம் வளருமாம்.

* * * * *

கடுதாசியினால் சுருட்டுச்செய்கிறார்கள். கடிதத்தைப் புகையிலை ரசத்தில் தோய்த்து நன்றாக ஊறினபிறகு இலைகள் மாதிரி கத்தரித்துச் சுருட்டிவைக்கிறார்களாம். சாதாரணச் சுருட்டுப் போலவே வாசனையிருக்கிறதாம்.

* * * * *

ஒரு முட்டையின் நீளம் 12-அங்குலம். அகலம் 10-அங்குலம். அதன் தோடு கால் அங்குல கனமுள்ளது. அது கல்போல் கெட்டியாயிருக்கின்றது. ஆறு தீக்குருவியின் முட்டை அல்லது 148-கோழிமுட்டையின் கருக்களைக் கொள்ளக் கூடியதாம். அதன் பருமனை அவரவரே யூகித்தறியலாம்.

* * * * *

அமெரிக்காவிலுள்ள கோலரேடோ வனந்திரங்களில் பலமாக மழைபெய்யுங்காலத்தில் ஒரு துளியும் பூமியில் விழுகிறதில்லையாம். மேகத்தினின்றும் மழைபொழியும் ஆனால் அவைகட்குச்சிறிது கீழேயிருக்கப்பட்ட வறட்சியான ஆகாயமுள்ள பிரதேசத்துக்கு வரும்பொழுது அம்மழையை அவ்வறண்டகாற்றுக் குடித்துவிடுகிறதாம். அதனாலதான் மழைத்துளி பூமியில் விழுகிறதில்லையாம்.

*   *   *   *   *

பூமியின்கணுள்ள சுரங்கங்களினின்றும் எடுக்கப்படும் எண்ணெயை "மண்ணெண்ணெய்" என்றுநம்தேசத்தார் கூறுவர். அதற்குப் "பெட்ரோலியம்" என்றும், "கிரோஸின் ஆயில்" என்றும் பெயர் வழங்கும். அமெரிக்காவிலுள்ள காலியோர்னியாவுக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற ஸம்மர்லான்ட் என்ற இடத்தில் கடற்குள் 200-க்கு மேற்பட்ட எண்ணெய்க் கிணறுகளுள்ளனவாம். முதன் முதல் அவைகளைப்போய்ப் பார்ப்பவர்க்கு அவை மிகவும் அதிசயமாகத் தோற்றுமாம். அவை ஜலத்தில் 15-முதல் 25-அடி வரையுள்ள ஆழத்திலிருக்கும். கரையினின்றும் அவ்விடங்கட்குப் போக மரப்பாலங்கள் உண்டு. அக்கிணறுகளினின்றும் ஒரு தினத்துக்கு 200 பாரல் எண்ணெய் எடுக்கிறார்கள். அங்கு வற்றுமலிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. எண்ணெயைத் தண்ணீரில் படாவண்ணம் மிகச்சாக்கிரதையுடன எடுக்கிறார்கள். இதுவும் ஒரு அற்புதமே.

*   *   *   *   *

மரணம்:—கோடீசுவரரில் ஒருவரும் பரம தாதாதாவுமாகிய கனம் தாதா அவர்களை இந்தியா நன்கறியும். இப்பாரஸீக சிகாமணி பம்பாய் நகரில் பஞ்சாலைகள் நெசவு யந்திரங்கள் முதலியவற்றையும் இந்து தேசத்திலுள்ள எல்லா மில்லுகளிலும் மிகப்பெரிதாய்ச் சிறந்தோங்கும் "எம்பிரஸ் மில்" லையும் ஸ்தாபித்தவர். 30 லக்ஷரூபாய் செலவிட்டுப் பொதுஜன நன்மைக்காகத் தாஜ்மஹால் ஹோட்டல் கட்டியவர். இந்திய மாணவர்கள் இங்கிலாந்து ஜப்பான் முதலிய விடங்களில் சென்று கைத்தொழில் தேர்ச்சியும் வித்வத் திறமையும் பெற்றுத்திரும்ப தக்க உபகார சம்பளம் உதவியவர். கலாசாலைக் கல்விமுடிந்தபின் தொழிற்றுறைகளுக்குத் துணையாய் நிற்கும் ஆராய்ச்சி அறிவும் சாஸ்திர நுட்பத்திறமையும் இத்தேச மாணவர் எய்த 30 லக்ஷரூபாய் கொடுத்து ஓர் ஆராய்ச்சிக் கலாசாலை யேற்படுத்த முன் வந்தவர். இவரது மரணத்திற்காக யாம் மிகவும் விசனமடைகிறோம்.

பத்திராபதிர்.

பாநுவின் அபிவிர்த்தி கருதிய நன்கொடையாளர்கள் பெயராதியவும் அவருதவும் தொகையும்.

1. ஸ்ரீமத் ஞானசித்தசுவாமிகள் திருவானைக்கா வரவு — ரூ 35
2. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட்டு இளையான்குடி வரவு. ... ... — ரூ 25
3. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ரங்கசாமி முதலியாரவர்கள் மிராசுதார், கோட்டூர் வரவு ... ... — ரூ 10
4. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வீர. லெ. சித. இராமநாதன்செட்டியார் அவர்கள் பாவாலிஜமீந்தார் தேவிகோட்டை வரவு... — ரூ 25

இவர்கள் 1903 ஷு த்திலும் 25ரூ நன் கொடை கொடுத்தவர்கள் இவ்வருஷத்தும் அவ்வாறே மனமுவந்து கொடுத்தமைக்கு நாம் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

5. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ராம. மு. வினைதீர்த்தான் செட்டியாரவர்கள் மாதும்பை. சிலோன் வரவு ... — ரூ 25

பத்திராதிபர்.

வைத்தியம்.

[120-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

உபயோகம்:—பாலருக்குக் காணுஞ் சுரங்களுக்கு முலைப்பாலில், 3 நாள் காலை மாலை, 6, குளிகை கொடுக்கலாம்.

சிறுவர்கள் சுரத்திற்கு:—தொண்டைக் கட்டு சளி இருமல் எங்கலிளைப்போடு கூடிய சுரமானால், கற்பூரவல்லியை வாட்டிப் பிழிந்த ரசம், கண்டங்கத்திரியை வாட்டிப்பிழிந்த ரசம், துளசி யிலையை வாட்டிப் பிழிந்த ரசம், சிற்றரத்தைக் கஷாய முதலிய ஏதோ ஓரனுபானத்தில், 3 நாள், 6 வேளை கொடுக்கலாம்.

பெரியவர்கள் பித்த சுரத்திற்கு:—எலுமிச்சம்பழத்தோல், நாரத்தம் பழத்தோல், இவைகளின்இலை, வெற்றிலை, வேப்பிலை, கறிவேப்பிலை, நுணாவிலை, வகைக்கு ஓர் பிடி யெடுத்துப்புதிய மட்பாண்டத்திலிட்டுக் கருக வறுத்துப்பின்னர், 3 படி தண்ணீர் விட்டு, சுக்கு, கொத்தமல்லி, சீரகம், கிரா

ம்பு, மிளகு வகைக்கு விராகனிடை, 2. தட்டிப்போட்டு, முக்காற் படியாய்க்குறுக்கிவைத்துக்கொண்டு வேளைக்கு வீசப்படி கஷாயத்தை வடித்து மாத்திரையை உரைத்துக் கலந்து சுரம் நிற்கும்வரை 4, 5 நாள் சாப்பிடலாம்.

வாதசுரத்திற்கு:—இஞ்சிச்சுரசம் செய்முறை வேளைக்கு 4 ரூபாயெடை இஞ்சியை நன்றாய்க்கழுவி மேற்றோலைப்போக்கி மறுபடியும் வெந்நீர் விட்டுக் கழுவிச் சுத்தமான அம்மியில்வைத்துத்தட்டி வெள்ளைவஸ்திரத்தில் வைத்துப்பிழிந்து மறுபடியும் அந்த இஞ்சியைக் கொஞ்சம் வெந்நீர் தெளித்துத் தட்டி முன்போற் பிழிந்து பாத்திரத்தை அசையாமற் சற்றுநேரம் வைத்திருந்தால் அச்சாற்றிலுள்ள சுண்ணும்பு பாத்திரத்தில் வண்டலாகப் படிந்துகொள்ளும்; இதை அழுக்கின்றித்தேய்த்த இரும்புக்கரண்டியை நெருப்பில் நன்றாய்க்காய்ச்சித் தடைக்து அதில் ஊற்றினல் பொங்கும். சொதியடங்கினவுடன் மருந்துண்ணும்பாத்திரத்தில் வடித்து மாத்திரையை உரைத்துக் கலந்துண்ணவேண்டியது. சுரசம்-நல்லரசம், சு-நல்ல.

இரசமில்லாத காய்ந்தவஸ்துக்களிலிருந்து சுரசமெடுக்க வேண்டுமானல் வெந்நீர்விட்டரைத்து முன்போற்செய்து கொள்ளுக.

சிலேஷ்ம சுரத்திற்கு:—இஞ்சிச்சுரசம், சிற்றரத்தைச்சுரசம், தேன்; கருப்புச்சர்க்கரை, பனைவெல்லம் இவைகள் அனுபானமாகும்.

3-வயதுக்குட்பட்ட பாலர்கட்கு அளவு அரைமாத்திரை.
3-வயதுக்குமேல் 12-வயதுள்ளவர்கட்கு 1 மாத்திரை.
12-வயதிற்குமேற்பட்டவர்கட்கு 2 மாத்திரை.

இம்மாத்திரைமுறையில் பாஷாணவர்க்கமாவது நஞ்சின்றன்மையுள்ள மூலிகைகளாவது சேராமையால் பாலர், விருத்தர், கர்ப்பிணிகளென்னும் எவ்வகைத்தேகிகட்கும் பயமின்றிக் கொடுக்கலாம்.

பத்தியம்:—பாலர்க்குக்கொடுத்தால் தாயார் பத்தியமாயிருக்கவேண்டியது. எத்தனைநாள் மாத்திரை சாப்பிடப்படுகிறதோ மறுபடியும் அத்தனை நாள் பத்தியங்காக்கவேண்டும். அதாவது 2 வேளைமருந்தில் சுரம் நின்றுவிட்டால் 2 நாள் பத்தியம்.

புளி, நெய், தித்திப்பு வஸ்துக்கள் குளிர்ச்சியானவஸ்துக்கள் மந்த வஸ்துக்கள் பனிக்காற்றிலிருத்தல் முதலியவை கூடாதன. மருந்துசாப்பிட்டநாள்முதல் 7-வது நாளில் ஓமத்தண்ணீர்விட்டுக்கொள்ளவும். (ஓமத்தைப்பாலாவது பசுமோராவது விட்டரைத்துக் காய்ச்சித்தேய்த்து ஸ்நானம் பண்ணுதல்) சுரரோகத்திற்கு மருந்துட்கொண்டவர்கள், 3-மாதவரை சம்போகத்தை விலக்கியிருந்தால் நலம்.

[இன்னும் வரும்]

வீ. சா. ஐயன்பிள்ளை.